

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 113

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 14 februarie 2012

SUMAR

	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.564 din 6 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.....	2-3		
Decizia nr. 1.592 din 13 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940.....	3-5		
Decizia nr. 1.600 din 15 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	6-8		
		Decizia nr. 1.603 din 15 decembrie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice ..	9-10
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		18. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru modificarea anexei nr. 2 „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la normele zootehnice” la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 218/2010 privind aprobarea Normelor tehnice pentru desfășurarea activității Inspecției de stat în zootehnie, modelului legitimației, al ștampilei și al procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la normele zootehnice.....	11-12
		ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
		101. — Ordin privind punerea în aplicare a Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței	13-31
		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
		2. — Hotărâre privind aprobarea Registrului public al auditorilor financiari din România	32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.564**

din 6 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Nela Dulgheru în Dosarul nr. 6.569/233/2011 al Judecătoriei Galați — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.019D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 6.569/233/2011, **Judecătoria Galați — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar.**

Excepția a fost invocată de Nela Dulgheru într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul consideră că reglementările criticate încalcă art. 1 alin. (3) din Constituție, întrucât modifică o hotărâre judecătorească ce trebuie executată de îndată, iar sumele prevăzute de o astfel de hotărâre ce se vor executa pentru o perioadă de 3 ani nu sunt purtătoare de dobânzi, ci vor fi actualizate cu indicii de inflație.

De asemenea, autorul excepției consideră că este încălcat principiul egalității în fața legii și a autorităților publice. În timp ce statul este scutit de la plata sumelor datorate cetățenilor săi vreme de 3 ani, fără a fi penalizat, orice alt cetățean, indiferent că lucrează în sectorul bugetar sau nu, va fi penalizat prin impunerea unor dobânzi fiscale la eventualele restanțe la plata unor impozite sau a altor dări către statul român. Mai mult, se face o discriminare între personalul bugetar care lucrează în aparatul juridic și ceilalți bugetari, deoarece primii pot continua executările începute în privința drepturilor salariale, pe când bugetarilor din alte sectoare de activitate li se suspendă de drept orice executare silită începută.

Autorul excepției de neconstituționalitate afirmă că prin dispozițiile legale criticate este afectat statutul funcționarilor

publici reglementat prin lege organică, având în vedere că aceasta nu se mai poate aplica, deoarece hotărârile judecătorești obținute în temeiul prevederilor acestei legi sunt suspendate de drept printr-o simplă ordonanță de urgență.

Se consideră că dispozițiile legale criticate contravin și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, întrucât statul nu își îndeplinește obligația de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții. Prin lipsirea lucrătorilor din sectorul bugetar de folosirea sumelor de bani ce li se cuvin ca remunerație pe o perioadă îndelungată de timp, perioadă în care nu beneficiază de dobânzi pentru sumele imobilizate, se împiedică crearea acelor condiții necesare pentru creșterea calității vieții.

De asemenea, este încălcat și art. 53 din Constituție, din moment ce restrângerile ce vizează drepturile fundamentale analizate prin măsurile criticate nu pot fi justificate.

Judecătoria Galați — Secția civilă apreciază că excepția este întemeiată. Instanța consideră că prin dispozițiile legale criticate se instituie o procedură specială, derogatorie, în considerarea calității de debitor a statului, procedură ce înlătură dreptul creditorului de a urmări silit sumele de bani aparținând domeniului privat al statului, deși acestea sunt supuse regimului de drept comun. Astfel, se conferă statului, care este debitor, privilegiul de a amâna și eșalona plata sumelor din bugetele instituțiilor publice necesare executării obligațiilor de plată față de creditorii. Totodată, această ordonanță de urgență restrânge accesul la justiție, prin blocarea totală a fazei execuționale, dându-se posibilitatea organelor administrative ale statului să prelungească în mod nejustificat executarea titlurilor deținute de personalul care lucrează în cadrul instituțiilor bugetare. Prin crearea unui regim juridic special, derogatoriu și privilegiat față de cel comun, se înfrânge principiul constituțional al egalității modului de ocrotire a proprietății private.

De asemenea, după opinia instanței de judecată, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 este neconstituțională și contravine art. 1, art. 21 și art. 125 din Constituție. Astfel, prin intervenția legiuitorului într-un domeniu de competență exclusivă a instanțelor judecătorești, cum este cel al suspendării executării silită, se încalcă principiul separației puterilor în stat. Mai mult decât atât, prin împiedicarea creditorilor de a-și valorifica drepturile lor, se încalcă și principiul liberului acces la justiție, executarea silită fiind una dintre componentele procesului civil.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici, precum și în art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a crea condițiile necesare pentru creșterea calității vieții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 712 din 31 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 17 august 2011, Curtea a statuat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Nela Dulgheru în Dosarul nr. 6.569/233/2011 al Judecătoriei Galați — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.592

din 13 decembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 9/1998
privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute
în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria,
semnat la Craiova la 7 septembrie 1940**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

În acest sens, Curtea a reținut că măsura contestată urmărește un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Astfel, situația particulară ivită și motivată prin existența unei situații extraordinare este una care reclamă o diferență evidentă de tratament juridic.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să justifice reconsiderarea jurisprudenței amintite, soluția pronunțată prin deciziile amintite și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În continuare, Curtea mai reține că măsura este aplicată nediscriminatoriu, respectiv tuturor angajaților din sfera publică în favoarea cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești prin care au fost acordate drepturi salariale.

Cu privire la invocarea în susținerea excepției a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, întrucât norma criticată nu aduce atingere niciunui drept sau niciunei libertăți fundamentale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. j) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză, nevizând ipoteza normativă a textului legal criticat.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție invocată de Maria Klein în Dosarul nr. 31.397/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.197D/2011.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, arătând că, în acord și cu jurisprudența Curții Constituționale, în domeniul legilor reparatorii, legiuitorul are deplina competență de a reglementa destinatarii acestor măsuri.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă din 19 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 31.397/3/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940**, excepție invocată de Maria Klein într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care s-a confirmat respingerea de către autoritățile administrative a unei cereri de acordare a măsurilor compensatorii, formulată în temeiul art. 1 din actul normativ criticat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că textul de lege criticat creează o discriminare între moștenitorii cetățenilor români prejudiciați în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, în sensul că numai acei moștenitori ce dețin cetățenia română sunt îndreptățiți să primească compensații ori despăgubiri pentru bunurile imobile cedate Bulgariei, ce au aparținut autorului lor. Se susține că textul de lege criticat contravine garanțării constituționale a dreptului la moștenire, cu atât mai mult cu cât, potrivit dreptului comun, instituția succesiunii legale are caracter general, toți moștenitorii unei persoane decedate având aptitudinea de a beneficia de drepturile ce existau în patrimoniul lui *de cuius* la momentul deschiderii succesiunii. În opinia autoarei excepției, sunt încălcate și prevederile art. 44 alin. (1) teza întâi din Constituție, care garantează creanțele asupra statului, de vreme ce dreptul la despăgubiri instituit prin textul de lege criticat este un drept de creanță, transferat cu titlu universal din patrimoniul persoanei decedate în patrimoniul moștenitorilor, în momentul deschiderii succesiunii. Mai mult, contrar principiului constituțional al egalității în drepturi, tratamentul juridic diferențiat instituit prin textul de lege criticat, ce restricționează accesul cetățenilor străini la dreptul la despăgubiri, acordând acest beneficiu numai celor ce dețin cetățenia română, nu este justificat de o situație diferită în care aceștia s-ar regăsi, având în vedere că toți sunt moștenitori ai aceluiași autor.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat instituie o discriminare nejustificată, pe criteriul cetățeniei, între moștenitorii fostului titular ai unei creanțe împotriva statului român, contravenind dreptului de proprietate și dreptului la moștenire, astfel cum sunt consacrate în Constituție și în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că, așa cum a reținut Curtea Constituțională în Decizia nr. 312 din 19 noiembrie 2002, dreptul de creanță pentru despăgubirile datorate de statul român foștilor proprietari prejudiciați în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, a intrat în patrimoniul acestora la data intrării în vigoare a acestuia. Prin urmare, foștii proprietari aveau capacitatea de a dispune de acest drept de creanță prin acte

pentru cauză de moarte. Or, adaugă instanța de judecată, dispozițiile art. 46 din Constituție garantează dreptul la moștenire, fără nicio distincție, astfel încât foștii proprietari aveau capacitatea de a dispune de dreptul de creanță pentru cauză de moarte, indiferent de cetățenia succesorului. Mai mult, se arată că, din perspectiva art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenție și în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, orice drept de creanță este o valoare patrimonială ce intră sub incidența art. 1 din Primul Protocol la Convenție, astfel că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale și convenționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile legale criticate sunt în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege. Astfel, compensațiile acordate acestora sunt în temeiul și în condițiile legii, prevederile art. 1 din actul normativ criticat instituind categoriile de persoane îndreptățite a formula cererile de acordare a despăgubirilor, respectiv cetățenii români. Așadar, având în vedere obiectul de reglementare al legii și scopul declarat al acesteia prin însuși titlul său, soluția instituită reprezintă opțiunea legiuitorului, în acord cu politica economică a statului în această materie și cu finalitatea reparatorie a legii.

Pe de altă parte, actul normativ criticat are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care, la data intrării în vigoare a legii, nu aveau calitatea de persoane îndreptățite. Prin urmare, nu se pot invoca, în aplicarea prevederilor Legii nr. 9/1998, garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate în favoarea autoarei excepției de neconstituționalitate, câtă vreme aceasta nu este titular al acestui drept, ce urmează a se naște ulterior. De asemenea, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, garanția pe care o instituie art. 46 din Legea fundamentală se referă exclusiv la drepturi de moștenire legal existente. În ceea ce privește invocarea art. 53 din Constituție, Avocatul Poporului arată că textul de lege criticat nu instituie o restrângere a exercițiului unor drepturi fundamentale, ci doar prevede destinatarii compensațiilor acordate prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 1 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007, potrivit căroră:

„(1) *Cetățenii români prejudiciați în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, denumit în continuare tratat, au dreptul la compensațiile stabilite potrivit prezentei legi, în măsura în care nu au primit anterior sau au primit numai parțial compensații ori despăgubiri pentru bunurile imobile — construcții și terenuri — pe care le*

aveau în proprietate în județele Durostor și Caliacra, cedate Bulgariei, pentru recoltele neculese de porumb, bumbac și floarea-soarelui, precum și pentru plantații de pomi fructiferi și/sau pepiniere de pomi fructiferi altoiți.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază și cetățenii români, moștenitori legali ai foștilor proprietari.

(3) Beneficiază de prevederile alin. (1) și cetățenii români prejudiciați în urma imigrării facultative sau obligatorii prevăzute la art. III din tratat, din alte județe ale Bulgariei decât județele cedate, Durostor și Caliacra.”

În opinia autoarei excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 46 — *Dreptul la moștenire*, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 alin. (5) referitor la inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii organice.

Examinând excepția, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, pentru următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 1 din Legea nr. 9/1998, cetățenii români prejudiciați prin transferul de teritoriu și schimbul de populație intervenit în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și moștenitorii legali sau testamentari ai acestora, (potrivit interpretării date prin Decizia Curții Constituționale nr. 312 din 19 noiembrie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 7 februarie 2003), au fost îndreptățiți, cu respectarea termenelor legale, să solicite compensații pentru bunurile imobile — construcții și terenuri — pe care le aveau în proprietate în județele Durostor și Caliacra, cedate Bulgariei.

Conform art. 1 alin. (2) din actul normativ criticat, au dreptul la compensațiile prevăzute de Legea nr. 9/1998 și moștenitorii foștilor proprietari, legiuitorul prevăzând *in terminis* că acest beneficiu revine numai moștenitorilor ce dețin cetățenia română, la data intrării în vigoare a acestei legi.

Examinând actul normativ criticat, Curtea constată că legiuitorul a instituit următoarele condiții ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru a putea beneficia de măsurile compensatorii, și anume: calitatea de fost proprietar care nu a primit sau a primit doar parțial compensații ori despăgubiri, deținerea cetățeniei române la data introducerii cererii, iar bunurile pentru care se solicită despăgubirile să fi făcut obiectul tratatului menționat, și anume construcții și terenuri cedate Bulgariei, recoltele neculese de porumb, bumbac și floarea-soarelui, precum și pentru

plantații de pomi fructiferi și/sau pepiniere de pomi fructiferi altoiți.

În legătură cu susținerile autoarei excepției, Curtea constată că, având în vedere obiectul de reglementare al legii — acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar — așa cum reiese încă din titlul acesteia, precum și domeniul special de reglementare, și anume măsuri reparatorii, reglementarea condițiilor de acordare a acestora, sub aspectul persoanelor îndreptățite, reprezintă o opțiune a legiuitorului, pe deplin constituțională, conform art. 16 și art. 46 din Legea fundamentală.

Astfel, așa cum a reținut Curtea în Decizia nr. 1.002 din 6 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, dispozițiile art. 44 alin. (2) teza a doua din Constituție, deși nu mai prevăd *in terminis* interdicția dobândirii dreptului de proprietate privată de către cetățenii străini și apatrizi, nu o înlătură, ci doar precizează cazurile și condițiile în care aceștia pot dobândi un asemenea drept, restrângând astfel sfera de aplicare a acestei incapacități speciale.

În prezenta cauză, Curtea constată că Legea nr. 9/1998 este o lege specială, care îi are ca destinatari doar pe cetățenii români, fiind o concretizare a condițiilor speciale prin care se poate dobândi un drept de creanță asupra statului român de către foștii proprietari, cetățenii români prejudiciați prin transferul de teritoriu intervenit în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, precum și de către moștenitorii legali sau testamentari ai acestora, care au calitatea de cetățeni români la data formulării cererii de acordare a măsurilor compensatorii prevăzute de lege.

Pe de altă parte, Curtea constată că nu se poate invoca garantarea și ocrotirea constituțională a dreptului de proprietate în persoana autoarei excepției, câtă vreme aceasta nu este titulara dreptului de creanță instituit prin actul normativ criticat, neîndeplinind condiția specială a deținerii cetățeniei române.

Întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, Curtea nu poate reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, excepție invocată de Maria Klein în Dosarul nr. 31.397/3/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 decembrie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.600

din 15 decembrie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Acsinte Gaspar	— președinte
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 4/3/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 225D/2011.

La apelul nominal răspunde Ioan Antonescu, pentru autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 859D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 4/3/2000 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde Ioan Antonescu, pentru autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 860D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în Dosarul nr. 360/3/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde Ioan Antonescu, pentru autorul excepției, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că dosarele se află la al doilea termen de judecată, precum și faptul că autorul

excepției a depus la dosare cereri prin care acesta solicită acordarea unui nou termen de judecată, întrucât nu au sosit la dosare punctele de vedere ale autorităților publice, potrivit Legii nr. 47/1992.

Având cuvântul, Ioan Antonescu solicită Curții Constituționale amânarea soluționării cauzei până la exprimarea de către Camera Deputaților și Senat a punctelor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, susținând că, în lipsa acestora, nu se pot judeca dosarele.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este obligatorie doar solicitarea punctelor de vedere de la autoritățile publice, iar nu și primirea lor.

Curtea, deliberând, respinge cererea, întrucât prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu impun autorităților publice obligația de a-și exprima opinia asupra excepțiilor de neconstituționalitate, ci instituie doar o posibilitate, o vocație a acestora de a formula un punct de vedere în cauză. În plus, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională este independentă față de orice autoritate publică [...]”, astfel încât Curtea nu este ținută, în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, de opiniile exprimate de acele autorități publice. Cu atât mai mult, lipsa acestor puncte de vedere nu împiedică exercitarea controlului de constituționalitate.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Ioan Antonescu arată că nu este de acord cu conexarea.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea parțială de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 859D/2011 și nr. 860D/2011 la Dosarul nr. 225D/2011, care a fost primul înregistrat.

Având cuvântul, Ioan Antonescu formulează cerere de recuzare a reprezentantului Ministerului Public pentru încălcarea art. 131 alin. (1) și art. 132 alin. (1) raportate la art. 54 din Constituție, susținând că i s-a încălcat dreptul la asociere. De asemenea, susține că Tribunalul București a dezinformat Curtea Constituțională prin încheierea de sesizare, deoarece excepția de neconstituționalitate a fost raportată la prevederile art. 51 din Constituție, or, autorul excepției nu a invocat acest text constituțional.

Reprezentantul Ministerului Public arată că prin Decizia nr. 1.258/2010, Curtea Constituțională a respins o cerere de recuzare a reprezentantului Ministerului Public. În ceea ce privește susținerea potrivit căreia Tribunalul București a dezinformat Curtea Constituțională prin încheierea de sesizare, arată că, în asemenea situații, părțile au la dispoziție remedii procesuale.

Curtea, deliberând, în temeiul dispozițiilor art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională, legal sesizată, procedează la examinarea constituționalității, nefiind aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la suspendarea, întreruperea sau stingerea procesului și nici cele privind recuzarea judecătorilor”, respinge cererile formulate de domnul Ioan Antonescu.

Având cuvântul pe fond, Ioan Antonescu solicită acordarea unui nou termen de judecată, cerere respinsă de Curte, întrucât, potrivit Încheierii din 15 noiembrie 2011, autorului excepției de neconstituționalitate i s-a acordat un termen de judecată, la solicitare.

Pe fond, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca nefundată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Având cuvântul în replică, Ioan Antonescu susține că nu a raportat excepția de neconstituționalitate la dispozițiile art. 51 din Constituție, că lipsesc file de la dosar și că raportul judecătorului-raportor preia dezinformările Tribunalului București.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 ianuarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4/3/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003 și a Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale**, „în raport cu dispozițiile art. 51 din Constituția României”.

Prin Încheierea din 17 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 4/3/2000, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, „în raport cu dispozițiile art. 51 din Constituția României și ale Tratatului de la Lisabona privind Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 13/2008”.

Prin Încheierea din 17 iunie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 360/3/2005, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, „în raport cu dispozițiile art. 51 din Constituția României și ale Tratatului de la Lisabona privind Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 13/2008”.

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în cauze civile având ca obiect înregistrare partid politic.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că Legea partidelor politice nr. 14/2003 și Legea nr. 334/2006 contravin art. 51 din Constituție, referitor la dreptul la petiționare. Totodată, arată că timp de 18 ani, prin faptul că partidul pe care l-a fondat nu a fost înregistrat ca partid

și prin vânzarea ilegală a sediilor partidelor politice deja înregistrate, i s-au încălcat drepturile constituționale.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de Constituție și de normele europene.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, transmitând Curții Constituționale punctul său de vedere în toate dosarele, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece, prin obiectul de reglementare, acestea nu aduc atingere dreptului de petiționare, consacrat de art. 51 din Constituție. Arată că în același sens s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.258/2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Legii partidelor politice nr. 14/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 17 ianuarie 2003, cu completările ulterioare, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 30 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 27 martie 2003, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 22 iulie 2010, cu completările ulterioare, și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010.

Legea nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, cu modificările ulterioare, a fost abrogată prin art. 53 alin. (2) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 21 iulie 2006.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a stabilit că sintagma „*in vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Așadar, Curtea observă că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile Legii nr. 43/2003 își produc în continuare efectele juridice, deoarece acțiunile de înregistrare a partidului politic ce constituie obiectul cauzelor în care au fost invocate excepțiile de neconstituționalitate au fost introduse în anii 2000, respectiv 2005.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 51 din Constituție referitoare la dreptul de petiționare și Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat de România prin Legea nr. 13/2008.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții îl reprezintă încheierea instanței judecătorești, iar litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate direct în fața Curții Constituționale.

În cauza de față, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare pronunțate de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă care au fost transmise Curții Constituționale, singurele critici de neconstituționalitate formulate de autorul excepției le reprezintă pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 51 din Constituție referitoare la dreptul de petiționare și a Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene.

Asupra prevederilor Legii nr. 14/2003 Curtea s-a mai pronunțat, prin raportare la aceleași prevederi constituționale ca și cele invocate în cauza de față, excepția fiind ridicată de același autor, prin Decizia nr. 1.258 din 12 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 811 din 3 decembrie 2010.

Cu acel prilej, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând că prin Decizia nr. 230 din 25 mai 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 28 iulie 2004, Decizia nr. 65 din 24 februarie 2004, publicată

în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 11 martie 2004, și Decizia nr. 71 din 8 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 mai 2005, Curtea a respins toate excepțiile de neconstituționalitate invocate de același autor.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la dreptul la petiționare, astfel cum este garantat prin art. 51 din Constituție, Curtea a constatat, prin aceeași decizie, că dispozițiile Legii nr. 14/2003 reglementează organizarea și funcționarea partidelor politice, condițiile de înregistrare a acestora, procedura de soluționare a cererilor pentru înregistrarea partidului politic, respectiv pentru modificarea statutului partidului politic, asocierea și reorganizarea partidelor politice, încetarea activității partidelor politice și evidența partidelor politice și a alianțelor politice. Prin urmare, aceste dispoziții nu au legătură cu dreptul la petiționare, drept fundamental, potrivit căruia cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor, iar organizațiile legal constituie au dreptul să adreseze petiții exclusiv în numele colectivelor pe care le reprezintă.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză, astfel cum au fost reținute de către instanța de judecată prin încheierile de sesizare, privesc aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la celelalte dispoziții de lege criticate, Curtea constată că, întrucât acestea sunt criticate tot din perspectiva încălcării dreptului de petiționare, prevăzut la art. 51 din Constituție, pentru aceleași argumente, va respinge excepția de neconstituționalitate a acestora, ca neîntemeiată.

În final, Curtea reține că dispozițiile Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat de România prin Legea nr. 13/2008, nu au legătură cu cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii partidelor politice nr. 14/2003, ale Legii nr. 43/2003 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, ale Legii nr. 90/2003 privind vânzarea spațiilor aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, destinate sediilor partidelor politice, ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale și ale Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate mai Bună în dosarele nr. 4/3/2000 și nr. 360/3/2005 ale Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena-Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.603

din 15 decembrie 2011

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**

Acsinte Gaspar — președinte
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Marieta Safta — prim-magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicolae Avrămescu în Dosarul nr. 28.718/212/2010 al Judecătoriei Constanța.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât autorul acesteia solicită modificarea și completarea legii, fiind nemulțumit de faptul că textul de lege criticat nu prevede obligativitatea prelungirii dreptului de circulație până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 28.718/212/2010, **Judecătoria Constanța a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Nicolae Avrămescu într-o cauză penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece organul de urmărire penală și instanța de judecată dispun asupra unui drept fundamental al persoanei bănuite de săvârșirea unei infracțiuni, având în vedere un element esențial în stabilirea vinovăției penale, numai pe baza unei simple aprecieri subiective și cu mult înaintea stabilirii, pe bază de probe, dacă persoana în cauză a încălcat sau nu o regulă de circulație, ceea ce în final va atrage sau nu răspunderea penală. Or, pierderea sau restrângerea dreptului de a conduce un autoturism pe drumurile publice nu se poate face pe baza unei analize superficiale, dar care tranșează vinovăția persoanei cercetate penal, ci numai pe baza unei hotărâri definitive de condamnare, prin care se stabilește existența vinovăției. De

asemenea, prezenta reglementare care permite procurorului sau judecătorului să nu mai prelungească dreptul de a conduce pe drumurile publice al persoanei care este cercetată sau judecată pentru vătămările cauzate ca urmare a nerespectării unei norme rutiere reprezintă o încălcare a dispozițiilor constituționale și ale art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Judecătoria Constanța apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: „(4) *Permisul de conducere al conducătorului de autovehicul sau de tramvai, implicat într-un accident de circulație din care a rezultat uciderea sau vătămarea corporală a unei persoane, se reține de către poliția rutieră dacă acesta a încălcat o regulă de circulație, eliberându-se dovada înlocuitoare fără drept de circulație, în situația în care regula de circulație încălcată este una dintre cele prevăzute la art. 102 alin. (3) lit. a) și c), sau dovada înlocuitoare cu drept de circulație pentru o perioadă de 15 zile, în celelalte cazuri. [...]*

(6) *La cererea titularului permisului de conducere reținut în condițiile alin. (1) lit. b) sau ale alin. (4), procurorul care efectuează urmărirea penală sau exercită supravegherea cercetării penale ori, în faza de judecată, instanța de judecată investită cu soluționarea cauzei poate dispune prelungirea dreptului de circulație, cu câte cel mult 30 de zile, până la dispunerea neînceperii urmăririi penale, scoaterii de sub*

urmărire penală ori încetării urmăririi penale sau, după caz, până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești. Modul de soluționare a cererii de prelungire a dreptului de circulație se comunică și șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a comis fapta.”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, precum și ale art. 11 și 20, cu raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv art. 11 paragraful 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, răspunzând criticii de neconstituționalitate potrivit căreia art. 111 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 restrânge dreptul la liberă circulație, a statuat în jurisprudența sa că acest drept constituțional nu are legătură cu dispozițiile de lege criticate. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.262 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 12 ianuarie 2009, Curtea a statuat că dreptul la liberă circulație vizează libertatea de mișcare a cetățeanului, textul constituțional reglementând ambele aspecte care formează acest drept fundamental, și anume: libera circulație pe teritoriul României și libera circulație în afara teritoriului țării. Dreptul la liberă circulație, astfel cum este reglementat de Constituția României, prin receptarea sa din Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice, nu include și dreptul de a conduce autovehicule, respectiv de a deține un permis de conducere auto în acest scop, prevederile constituționale nefăcând referire și la mijloacele de transport prin care se realizează libera circulație. Ca urmare, fiecare cetățean poate folosi mijloacele de transport pe care le consideră potrivite (rutiere, feroviare, aeriene, fluviale, navale, mijloace de transport în comun sau personale), cu respectarea însă a regulilor impuse prin actele normative care reglementează utilizarea acestora. Stabilirea unor astfel de reguli în ceea ce privește circulația pe drumurile publice, inclusiv în ceea ce privește reținerea

permisului de conducere, respectiv suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule, are ca scop, potrivit art. 1 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, „asigurarea desfășurării fluente și în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic sau aflate în zona drumului public, protecția drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor respective [...]” și nu este de natură să încalce, pentru motivele arătate, dreptul fundamental reglementat de art. 25 din Constituție. De altfel, și „libera circulație”, prevăzută de textul constituțional invocat în motivarea excepției, se desfășoară potrivit unor reguli stabilite prin lege, reguli care au ca finalitate ocrotirea unor valori economice și sociale, a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și a unei normale desfășurări a relațiilor interstatale. Prin aceeași decizie, Curtea a mai reținut că dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție referitoare la prezumția de nevinovăție nu sunt incidente în cauză.

De altfel, pe calea prezentei excepții de neconstituționalitate, ca și în cauzele soluționate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.635 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 9 februarie 2011, sau prin Decizia nr. 856 din 23 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 556 din 4 august 2011, autorul acesteia, nemulțumit de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, în sensul reglementării obligativității prelungirii dreptului de circulație până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, în caz contrar fiind încălcată, în opinia sa, prezumția de nevinovăție. În aceste condiții, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului. Or, o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 111 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nicolae Avrămescu în Dosarul nr. 28.718/212/2010 al Judecătoriai Constanța.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 decembrie 2011.

PREȘEDINTE,
ACSINTE GASPAR

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea anexei nr. 2 „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la normele zootehnice” la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 218/2010 privind aprobarea Normelor tehnice pentru desfășurarea activității Inspecției de stat în zootehnie, modelului legitimației, al ștampilei și al procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la normele zootehnice

Văzând Referatul Direcției generale politici în zootehnie și industria alimentară nr. 86.102 din 25 ianuarie 2012, precum și Adresa nr. 541 din 24 ianuarie 2012 a Agenției Naționale pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu”,

în baza prevederilor Legii zootehniei nr. 72/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii calului nr. 389/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 834/2010 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie „Prof. Dr. G.K. Constantinescu”, precum și ale art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 2 „Proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la normele zootehnice” la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 218/2010 privind aprobarea Normelor tehnice pentru desfășurarea activității Inspecției de stat în zootehnie, modelului legitimației, al ștampilei și al procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor la normele zootehnice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 676 din 5 octombrie 2010, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Valeriu Tabără

București, 2 februarie 2012.

Nr. 18.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 218/2010)

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU AMELIORARE
ȘI REPRODUCȚIE ÎN ZOOTEHNIE
„PROF. DR. G.K. CONSTANTINESCU”

PROCES-VERBAL

**de constatare și sancționare a contravenției,
încheiat astăzi, ziua luna anul**

Agentul constator, în calitate de inspector al Inspecției de stat în zootehnie, posesor al legitimației nr., constat că în data de 20, la ora

1. Domnul/Doamna, fiul/fiica luiși al/a, născut(ă) la data de în, județul, domiciliat(ă) în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, cu reședința în județul, str. nr., bl., sc., ap., legitimat(ă) cu BI/CI seria nr., eliberat(ă) de la data de, și CNP | | | | | | | | | | | | | | | |;

2. Operatorul economic (persoană juridică, persoană fizică sau asociație familială — denumirea), cu sediul în, înmatriculat la oficiul registrului comerțului cu nr. /20..... din, cod fiscal nr., cont bancar nr., deschis la Banca, reprezentat prin domnul/doamna, în calitate de, legitimat(ă) cu BI/CI seria nr., eliberat(ă) de la data de, și CNP | | | | | | | | | | | | | | | |, în data de, la ora, a săvârșit următoarele fapte:

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

privind punerea în aplicare a Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței

În baza prevederilor art. 20 alin. (4) lit. d), art. 27 alin. (1), precum și ale art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în Plenul Consiliului Concurenței, se pune în aplicare Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Regulamentul de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 61/2004, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 1 aprilie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. 3. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Consiliului Concurenței,
Valentin Mircea

București, 2 februarie 2012.
Nr. 101.

ANEXĂ

REGULAMENT

de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței

În temeiul art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Administrarea și punerea în aplicare a prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea concurenței*, a prevederilor Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea privind concurența neloială*, a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006*, precum și a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2011 privind unele măsuri pentru organizarea și funcționarea Consiliului de supraveghere, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2011*, sunt încredințate Consiliului Concurenței, ca autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței, cu personalitate juridică.

(2) Consiliul Concurenței este organizat și funcționează potrivit Legii concurenței și prevederilor prezentului regulament.

Art. 2. — Consiliul Concurenței urmărește protecția, menținerea și stimularea concurenței și a unui mediu concurențial normal, în vederea promovării intereselor consumatorilor.

Art. 3. — Consiliul Concurenței are atribuțiile prevăzute de Legea concurenței, de Legea privind concurența neloială și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006.

Art. 4. — (1) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2011, Consiliul de supraveghere din domeniul

feroviar, denumit în continuare *Consiliul feroviar* și inclus în cadrul Consiliului Concurenței, este organizat și funcționează ca structură fără personalitate juridică.

(2) Consiliul feroviar este independent din punct de vedere organizatoric, decizional și în ceea ce privește deciziile de ordin financiar față de administratorii infrastructurii feroviare, organismele de tarifare a infrastructurii feroviare, organismele de alocare a capacităților de infrastructură feroviară și față de operatorii de transport feroviar.

(3) Consiliul feroviar este organizat și funcționează potrivit legii și prevederilor Regulamentului privind atribuțiile, finanțarea, organizarea și funcționarea Consiliului de supraveghere din domeniul feroviar.

(4) Consiliul feroviar este constituit din 7 membri, numiți și revocați prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. Consiliul feroviar este condus de un președinte, numit prin ordin de către președintele Consiliului Concurenței dintre membrii Plenului Consiliului Concurenței, iar ceilalți membri sunt specialiști din domeniile feroviar, afaceri europene, economic, juridic, administrație publică.

(5) Membrii Consiliului feroviar sunt numiți pe o perioadă de 4 ani, cu posibilitatea reînnoirii mandatului o singură dată.

Art. 5. — Organizarea, structura și procedurile de funcționare ale Consiliului Concurenței reglementate prin prezentul regulament asigură realizarea atribuțiilor prevăzute de Legea concurenței, Legea privind concurența neloială și de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006.

CAPITOLUL II

Organizarea și atribuțiile Consiliului Concurenței

Art. 6. — (1) Consiliul Concurenței, în calitate de autoritate, își desfășoară activitatea, deliberează și ia decizii în plen și în comisii.

(2) Organe de conducere din cadrul Consiliului Concurenței sunt: președintele, secretarul general, directorii, șefii de serviciu.

(3) Organele de decizie la nivelul Consiliului Concurenței sunt: Plenul, comisiile și președintele.

Art. 7. — (1) Consiliul Concurenței își desfășoară activitatea prin următoarele structuri: direcții, servicii și compartimente.

(2) În organizarea Consiliului Concurenței funcționează un secretariat general, condus de un secretar general. În cadrul Secretariatului general poate fi desemnat și un secretar general adjunct.

(3) În cadrul Consiliului Concurenței se pot constitui, prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, module de lucru specializate pe anumite domenii de activitate. În cazul în care nu mai sunt necesare, acestea pot fi desființate sau înlocuite cu alte module.

Art. 8. — (1) La Consiliul Concurenței sunt încadrate următoarele categorii de personal: funcționari publici pe funcții publice specifice și funcții publice generale, manageri publici și personal contractual. Funcția publică de specialitate este cea de inspector de concurență.

(2) Activitatea desfășurată în cadrul Consiliului Concurenței de către inspectorii de concurență cu studii superioare constituie vechime în specialitate.

(3) Pentru realizarea obiectivelor și atribuțiilor sale generale și specifice, Consiliul Concurenței poate colabora cu specialiști în diverse domenii de activitate, prin încheierea de convenții civile sau contracte individuale de muncă cu timp parțial, după caz, în condițiile legii.

SECȚIUNEA 1

Atribuțiile plenului și ale membrilor acestuia, ale comisiilor și ale președintelui Consiliului Concurenței

Art. 9. — (1) Plenul Consiliului Concurenței are următoarele atribuții:

a) examinează propunerile direcțiilor de resort sau ale Serviciului carteluri privind declanșarea din oficiu a investigațiilor;

b) examinează propunerile de conexare sau disjungere a investigațiilor;

c) examinează rapoartele de investigație, cu eventualele obiecții formulate la acestea, și decide asupra măsurilor de luat;

d) adoptă, în materia concentrărilor economice, deciziile prevăzute de dispozițiile art. 15 alin. (8), art. 46 alin. (2) și (4) și art. 46¹ din Legea concurenței;

e) acceptă sau respinge angajamente, în temeiul dispozițiilor art. 46² din Legea concurenței, și aprobă modalitatea și etapele îndeplinirii acestora;

f) examinează propunerile direcțiilor de resort privind redeschiderea investigației în cazul prevăzut la art. 46² alin. (5) din Legea concurenței;

g) hotărăște în privința respingerii unei plângeri sau a declanșării unei investigații, în situația prevăzută la art. 36 lit. e);

h) adoptă decizii privind măsurile interimare potrivit prevederilor art. 47 din Legea concurenței;

i) examinează cererile privind aplicarea politicii de clemență, adoptată în acord cu instrucțiunile emise în aplicarea prevederilor art. 51 alin. (3) din Legea concurenței;

j) adoptă puncte de vedere, recomandări și avize în aplicarea dispozițiilor legale din domeniul concurenței;

k) adoptă decizii privind închiderea de investigații potrivit prevederilor art. 42 alin. (2) din Legea concurenței;

l) retrage, prin decizie, beneficiul exceptării pentru înțelegerile, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate cărora li se aplică prevederile unuia dintre regulamentele europene de exceptare pe categorii, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat;

m) sesizează autoritatea emitentă a unui act normativ prin care se instituie măsuri de ajutor de stat care nu respectă prevederile europene în domeniu, în vederea modificării sau abrogării;

n) analizează și adoptă proiectele actelor normative sau cu caracter reglementar privind activitatea Consiliului Concurenței sau interesând activitatea acestuia;

o) examinează și aprobă raportul anual asupra situației concurenței, raportul anual privind ajutoarele de stat, precum și orice alte rapoarte privind concurența și ajutoarele de stat;

p) examinează și hotărăște cu privire la propunerile direcțiilor de resort referitoare la aplicarea art. 9 alin. (2), art. 26 alin. (1) lit. g), h), i), k), l), m), n) și art. 46 alin. (3) din Legea concurenței;

q) aprobă proiectul bugetului anual propriu, conform prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea concurenței;

r) adoptă avize pe proiecte de notificări de scheme de ajutor de stat sau ajutoare individuale și pe informări privind măsurile de ajutor de stat ce intră sub incidența exceptărilor pe categorii de la obligația de notificare.

(2) Plenul Consiliului Concurenței constată săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 51 alin. (1) lit. a)—c) din Legea concurenței, individualizează și aplică amenda.

(3) Plenul Consiliului Concurenței adoptă decizia prevăzută la art. 53 din Legea concurenței, dacă întreprinderea nu s-a conformat unei decizii a acestuia.

(4) După finalizarea raportului de investigație, înainte de transmiterea acestuia părților implicate, Plenul Consiliului Concurenței poate delega, în funcție de complexitatea cazului, exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 20 alin. (4) lit. a) și b) din Legea concurenței unei comisii de soluționare formate din 3 membri ai plenului. Hotărârea plenului de delegare a atribuțiilor și de desemnare a componenței comisiei va fi pusă în aplicare prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței. Atunci când în componența comisiei de soluționare intră președintele Consiliului Concurenței, acesta va conduce ședința de audieri, iar dacă în componență intră unul dintre vicepreședinți, ședința va fi condusă de către vicepreședinte. În situația în care din comisia de soluționare fac parte ambii vicepreședinți ai Consiliului Concurenței, audierile vor fi conduse de cel mai vechi în funcție dintre aceștia, iar atunci când din comisie fac parte 3 consilieri de concurență, conducerea ședinței va fi asigurată de cel mai vechi în funcție.

(5) Membrii Plenului Consiliului Concurenței au următoarele atribuții:

a) participă la dezbaterile din cadrul plenului sau al comisiilor, după caz, deliberând în conformitate cu atribuțiile legale conferite fiecărei formațiuni deliberative;

b) pot propune deschiderea investigațiilor privind posibila încălcare a dispozițiilor Legii concurenței;

c) pot propune deschiderea investigațiilor privind anumite sectoare ale economiei sau anumite acorduri din diferite sectoare ale economiei;

d) pot propune realizarea unor cercetări aprofundate privind posibila încălcare a prevederilor Legii privind concurența neloyală;

e) coordonează unele activități desfășurate de direcții, servicii, compartimente, inspectorate de concurență sau

module, potrivit delegării anuale date de către președinte în urma consultării plenului;

f) îndeplinesc orice alte atribuții conform delegării președintelui.

(6) Membrii Plenului Consiliului Concurenței prezintă în plen, la sfârșitul fiecărui an, modul de îndeplinire a atribuțiilor.

(7) În scopul realizării eficiente a atribuțiilor, plenul dispune de suportul Compartimentului asistență plen, aflat în subordinea președintelui.

Art. 10. — (1) Comisiile desemnate potrivit prevederilor art. 20 alin. (2) din Legea concurenței examinează propunerile formulate de direcțiile de resort sau de Serviciul carteluri, potrivit competențelor acestora, cu excepția propunerilor care sunt adresate președintelui sau plenului.

(2) Comisiile Consiliului Concurenței desemnate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței pentru fiecare caz, potrivit art. 20 alin. (2) din Legea concurenței, au următoarele atribuții:

a) adoptă decizii de respingere a plângerilor privind practicile anticoncurențiale, potrivit art. 40 alin. (2) din Legea concurenței, sau hotărăsc declanșarea unei investigații având ca obiect posibilă încălcarea a dispozițiilor art. 5, 6, 9 și 15 din Legea concurenței, precum și a dispozițiilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ca urmare a soluționării unei plângeri;

b) constată și aplică, prin decizie, sancțiunile pentru săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 50 lit. a)—c), art. 50 și art. 51 alin. (1) lit. d) și e) din Legea concurenței;

c) adoptă decizii prin care obligă la plata unor amenzi cominatorii în condițiile art. 54 din Legea concurenței;

d) examinează propunerile formulate de direcțiile de resort privind modul în care au fost puse în aplicare deciziile Consiliului Concurenței, adoptate în comisie;

e) adoptă decizia prevăzută la art. 53 din Legea concurenței, dacă întreprinderea nu s-a conformat unei decizii a comisiei Consiliului Concurenței.

(3) În condițiile art. 20 alin. (4) din Legea concurenței, exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 20 alin. (4) lit. a) și b) din lege poate fi delegată unei comisii de soluționare formate din 3 membri ai plenului. De regulă, din comisia de soluționare nu va face parte acel membru al plenului către care au fost delegate de către președinte atribuții de coordonare a unora dintre activitățile direcției în cadrul căreia a fost instrumentat cazul.

Art. 11. — (1) Președintele Consiliului Concurenței are următoarele atribuții:

a) angajează patrimonial, prin semnătura sa, în calitate de ordonator principal de credite, Consiliul Concurenței ca persoană juridică și îl reprezintă ca instituție publică în fața persoanelor fizice și juridice, a autorităților legislative, judiciare și administrative, precum și a altor instituții românești și străine, a organismelor și organizațiilor internaționale;

b) conduce ședințele Plenului Consiliului Concurenței și supune la vot propunerile membrilor plenului;

c) emite ordine de punere în aplicare, suspendare sau abrogare a reglementărilor adoptate în plen de Consiliul Concurenței;

d) desemnează prin ordin componența comisiilor Consiliului Concurenței pentru fiecare caz;

e) semnează adresele de răspuns potrivit prevederilor art. 40 alin. (5) și ale art. 46 alin. (1) din Legea concurenței, atunci când plângerea, respectiv operațiunea de concentrare economică nu cad sub incidența legii;

f) ordonă efectuarea investigațiilor, desemnând raportorul, și poate recomanda un termen de finalizare a investigației;

g) emite ordin prin care abilitază cu puteri de inspecție, pentru fiecare caz, inspectorii de concurență;

h) emite decizii privind caracterul protejat al comunicărilor dintre întreprinderi și avocat, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (10) din Legea concurenței;

i) permite părților în cauză consultarea dosarului de investigație și obținerea, contra cost, de copii și extrase ale actelor procedurii de investigație;

j) poate permite, prin ordin, consultarea, precum și obținerea de copii sau extrase ale documentelor, datelor și informațiilor din dosarul cauzei care sunt confidențiale, potrivit art. 44 alin. (4) din Legea concurenței;

k) fixează data audierii întreprinderilor și/sau a reprezentanților asociațiilor de întreprinderi participante la practica anticoncurențială sau la concentrarea economică, obiect al investigației;

l) poate desemna experți și poate admite, la cererea autorului plângerii, audierea acestuia, precum și a oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevărului în cauza investigată;

m) semnează ordinele și deciziile Consiliului Concurenței prin care se dispun măsuri și se aplică sancțiuni, cu excepția deciziilor adoptate de comisiile Consiliului Concurenței în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (4), art. 40 alin. (2) și art. 55 alin. (3) din Legea concurenței;

n) emite ordinul de închidere a unei investigații declanșate din oficiu, în condițiile art. 42 alin. (1) din Legea concurenței;

o) exercită prerogative disciplinare asupra personalului Consiliului Concurenței, potrivit dispozițiilor prevăzute în Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată;

p) numește și revocă din funcție membrii Consiliului feroviar;

q) numește și eliberează din funcție, în condițiile legii, personalul Consiliului Concurenței;

r) aprobă deplasările în țară și în străinătate pentru personalul instituției, în condițiile legii;

s) aprobă statul de funcții, drepturile de natură salarială și fișa postului pentru personalul din cadrul aparatului Consiliului Concurenței;

ș) aprobă programele de efectuare a concediilor anuale de odihnă;

t) exercită orice alte atribuții care îi revin potrivit legii.

(2) Președintele Consiliului Concurenței poate delega puteri de reprezentare, prin ordin, oricărui dintre vicepreședinți, consilierii de concurență, directori, inspectorii de concurență sau oricărui alți salariați, mandatul trebuind să menționeze expres puterile delegate și durata exercitării lor.

(3) În caz de absență ori de indisponibilitate a președintelui, reprezentarea legală a Consiliului Concurenței revine unuia dintre vicepreședinți, desemnat de președinte pentru durata absenței sau a indisponibilității.

(4) Președintele Consiliului Concurenței își poate organiza, potrivit dispozițiilor legale, propriul cabinet.

Art. 12. — În vederea exercitării atribuțiilor sale, Consiliul Concurenței dispune de aparatul propriu, alcătuit din direcții, servicii și compartimente conform organigramei prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul regulament.

SECȚIUNEA a 2-a

Atribuțiile direcțiilor, serviciilor, compartimentelor și ale Secretariatului Consiliului feroviar

Art. 13. — (1) Direcțiile Consiliului Concurenței sunt: Direcția bunuri de consum, Direcția servicii, Direcția industrie și energie, Direcția ajutor de stat, Direcția licitații și petiții, Direcția cercetare-sinteze, Direcția juridic-contencios, Direcția relații externe și comunicare, Direcția teritorială, Direcția buget, Direcția resurse umane și Direcția administrativă.

(2) În cadrul Consiliului Concurenței funcționează Serviciul carteluri, subordonat direct președintelui Consiliului Concurenței.

(3) În componența Consiliului Concurenței intră, de asemenea, și inspectoratele de concurență, care sunt structuri organizatorice, fără personalitate juridică, care fac parte din Direcția teritorială.

(4) Direcția buget, Direcția resurse umane, Direcția administrativă împreună cu managerii publici și Compartimentul registratură, secretariat și protocol alcătuiesc Secretariatul general.

(5) Direcția bunuri de consum, Direcția servicii, Direcția industrie și energie, Direcția ajutor de stat, Direcția teritorială, Direcția licitații și petiții, Direcția relații externe și comunicare, Direcția juridic-contencios și Direcția cercetare-sinteze sunt subordonate direct președintelui Consiliului Concurenței.

(6) În cadrul Consiliului Concurenței funcționează Compartimentul audit public intern, Compartimentul documente secrete și Compartimentul asistență plen, subordonate direct președintelui Consiliului Concurenței.

(7) În scopul asigurării desfășurării activității Consiliului feroviar, secretariatul acestuia funcționează sub forma unui compartiment cu caracter permanent în structura Consiliului Concurenței.

Art. 14. — Direcția bunuri de consum, Direcția servicii, Direcția industrie și energie și Direcția licitații și petiții au următoarele atribuții:

a) aplicarea strategiei generale stabilite în Plenul Consiliului Concurenței;

b) desfășurarea activităților de cunoaștere a piețelor, în vederea detectării existenței unor fenomene sau practici anticoncurențiale;

c) analizarea plângerilor formulate potrivit prevederilor art. 40 din Legea concurenței și a sesizărilor privind o practică anticoncurențială, în scopul elaborării propunerilor în consecință;

d) analizarea notificărilor operațiunilor de concentrare economică și elaborarea de propuneri, pe baza celor constatate, în aplicarea prevederilor art. 46 din Legea concurenței;

e) întocmirea comunicărilor către Consiliul Suprem de Apărare a Țării în scopul aplicării prevederilor art. 46 alin. (9) din Legea concurenței;

f) desfășurarea activităților de investigație privind cazurile de încălcare a dispozițiilor art. 5, 6, 9 și 15 din Legea concurenței, precum și a dispozițiilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

g) efectuarea inspecțiilor potrivit prevederilor art. 36—38 din Legea concurenței, inclusiv ca urmare a unei solicitări adresate Consiliului Concurenței de către Comisia Europeană sau de o altă autoritate de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003 și ale art. 12 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi;

h) elaborarea propunerilor pentru aplicarea prevederilor art. 9 alin. (2), art. 11, art. 15 alin. (8), art. 26 alin. (1) lit. e), g), h), i), k), n), art. 29, art. 42 alin. (2), art. 45, 46¹, 46², 47, art. 50 lit. a)—c), art. 50¹, 51, 53 și 54 din Legea concurenței;

i) efectuarea investigațiilor privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare, potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) din Legea concurenței;

j) elaborarea propunerilor privind soluționarea cererilor de clemență;

k) elaborarea propunerilor în vederea emiterii de avize pentru proiectele de acte normative care pot avea impact anticoncurențial și elaborarea propunerii de modificare a acelor care au un asemenea efect;

l) formularea de recomandări Guvernului și organelor administrației publice locale pentru adoptarea măsurilor care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței;

m) urmărirea aplicării efective a deciziilor, respectiv a obligațiilor sau condițiilor impuse de Consiliul Concurenței, cu excepția plății amenzii contravenționale;

n) elaborarea propunerilor pentru aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. j) din Legea concurenței;

o) colaborarea cu organe ale administrației publice centrale și locale, precum și cu organizațiile patronale în ceea ce privește politicile de ramură sau sectoriale;

p) sprijinirea Direcției juridic-contencios în vederea îndeplinirii activității de reprezentare a Consiliului Concurenței în fața instanțelor judecătorești;

q) reprezentarea Consiliului Concurenței și promovarea schimbului de informații și de experiență în relațiile cu organizațiile și instituțiile internaționale de profil, potrivit art. 26 alin. (1) lit. p) din Legea concurenței;

r) transmiterea spre executare a deciziilor Consiliului Concurenței și întocmirea evidenței executării acestora, în colaborare cu celelalte direcții;

s) predarea la arhiva Consiliului Concurenței a tuturor dosarelor de investigație, a studiilor, a rapoartelor și a altor documente ce conțin date și informații utile și participarea la crearea bazei centralizate de date și de documentare a Consiliului Concurenței;

ș) îndeplinirea oricăror alte atribuții prevăzute în lege, specifice activității direcției, dispuse de către președintele sau Plenul Consiliului Concurenței, inclusiv în materia concurenței neloiale.

Art. 15. — Serviciul carteluri are următoarele atribuții:

a) aplicarea strategiei generale stabilite în Plenul Consiliului Concurenței;

b) desfășurarea activităților de cunoaștere a piețelor, în vederea detectării existenței unor fenomene sau practici de natură a avea efecte anticoncurențiale;

c) analizarea plângerilor formulate în baza art. 40 din Legea concurenței și a sesizărilor privind cazurile de încălcare a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a)—e) și g) din Legea concurenței, precum și a dispozițiilor art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în scopul elaborării propunerilor în consecință;

d) desfășurarea activităților de descoperire și investigare a cazurilor de încălcare a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a)—e) și g) din Legea concurenței, precum și a dispozițiilor art. 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

e) efectuarea inspecțiilor potrivit prevederilor art. 36—38 din Legea concurenței, inclusiv ca urmare a unei solicitări adresate Consiliului Concurenței de către Comisia Europeană sau de o altă autoritate de concurență a unui stat membru, potrivit prevederilor art. 22 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003;

f) elaborarea propunerilor pentru aplicarea prevederilor art. 42 alin. (2), art. 45, 46², art. 47 alin. (1)—(3), art. 50 lit. b)—c), art. 50¹, 51, 53 și 54 din Legea concurenței;

g) elaborarea propunerilor privind soluționarea cererilor de clemență;

h) transmiterea spre executare a deciziilor și urmărirea aplicării efective a acestora, respectiv a obligațiilor sau condițiilor impuse de Consiliul Concurenței, cu excepția plății amenzilor contravenționale;

i) predarea la arhiva Consiliului Concurenței a tuturor dosarelor de investigație, a studiilor, a rapoartelor și a altor documente care conțin date și informații utile și participarea la crearea bazei centralizate de date și de documentare a Consiliului Concurenței;

j) îndeplinirea oricăror alte atribuții prevăzute în lege, dispuse de către președintele sau Plenul Consiliului Concurenței.

Art. 16. — (1) Direcția ajutor de stat are următoarele atribuții:

a) analizează notificările privind posibile măsuri de ajutor de stat supuse obligației de notificare, informările privind măsurile de ajutor de stat care intră în domeniul de aplicare a excepțiilor pe categorii, proiectele actelor normative sau administrative care instituie măsurile respective, precum și modificările acestora și întocmește avize din punctul de vedere al respectării reglementărilor în domeniu;

b) solicită inițiatorului, furnizorului, beneficiarului sau altor persoane interesate orice date și informații suplimentare necesare emiterii de avize, îndeplinirii altor atribuții prevăzute de lege și, după caz, inițiază, organizează și efectuează verificări la fața locului atunci când există îndoieli serioase în legătură cu datele transmise;

c) propune măsuri privind modificarea, completarea sau abrogarea unor acte normative ori administrative ce instituie ajutoare de stat care conduc la distorsiuni semnificative pe piață, la încălcarea reglementărilor în materia ajutorului de stat sau afectează comerțul dintre România și statele membre ale Uniunii Europene;

d) convoacă, pregătește și coordonează întâlnirile interministeriale stabilite în domeniul ajutorului de stat;

e) asigură administrarea și funcționarea în condiții optime a programului Rețeaua Națională de Ajutor de Stat — RENAS și actualizează baza de date a Consiliului Concurenței în materia ajutorului de stat;

f) elaborează regulamentele pentru aplicarea legislației primare în domeniul ajutorului de stat, regulamentele referitoare la procedurile de inventariere, raportare și monitorizare a ajutoarelor de stat, precum și de asigurare a transparenței relațiilor financiare dintre autoritățile publice și întreprinderile publice;

g) elaborează machete standard pentru colectarea datelor și informațiilor, precum și modele standard de prelucrare pe calculator a informațiilor primite în domeniul ajutorului de stat;

h) monitorizează ajutoarele de stat, în derulare, prin proceduri similare celor utilizate de Comisia Europeană potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, în vederea verificării respectării prevederilor actelor normative sau administrative care le instituie și a condițiilor din deciziile de autorizare;

i) analizează, prelucrează și centralizează raportările transmise de către furnizorii de ajutoare de stat de la nivel central, de către oricare alte organisme care administrează surse ale statului, precum și de către autoritățile locale, prin intermediul inspectoratelor de concurență, potrivit prevederilor legii;

j) analizează efectele/impactul creat prin acordarea ajutoarelor de stat, întocmind rapoarte specifice de monitorizare, precum și oricare alte rapoarte de monitorizare/situații privind ajutoarele de stat la cererea Comisiei Europene și a altor organisme internaționale precum Organizația Mondială a Comerțului, Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică;

k) întocmește, în fiecare an, inventarul ajutoarelor de stat, evaluează quantumul ajutoarelor de stat acordate și, pe baza acestuia, elaborează scoreboard-ul ajutoarelor de stat în concordanță cu cerințele Comisiei Europene, precum și Raportul anual al ajutoarelor de stat acordate în România și transmite Comisiei Europene rapoarte în domeniul ajutorului de stat, utilizând State Aid Reporting Interactiv — SARI;

l) colaborează cu autoritățile și structurile care coordonează și/sau derulează programe/proiecte cofinanțate din fonduri structurale;

m) întocmește și elaborează Raportul semestrial de activitate al Consiliului Concurenței în domeniul ajutorului de stat, care este prezentat Guvernului României;

n) elaborează proiecte de răspuns la sesizările și reclamațiile privind domeniul ajutorului de stat împreună cu autoritățile și beneficiarii implicați;

o) solicită furnizorilor de ajutor de stat luarea de măsuri corespunzătoare, potrivit legii, în vederea recuperării sau rambursării ajutorului de stat în cazul în care nu au fost respectate condițiile sau obligațiile prevăzute în actul normativ de instituire a măsurii în cauză;

p) urmărește asigurarea transparenței relațiilor financiare dintre autoritățile publice și întreprinderile publice, precum și transparența financiară în cadrul anumitor întreprinderi;

q) participă la elaborarea materialelor de mediatizare a problematicii ajutorului de stat, precum și la specializarea personalului din administrația centrală și locală cu atribuții în acest domeniu;

r) aplică strategia generală stabilită în Plenul Consiliului Concurenței;

s) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute în dispozițiile legale în materia ajutorului de stat sau concurenței, dispuse de președintele sau Plenul Consiliului Concurenței.

(2) În cadrul Direcției ajutor de stat funcționează Serviciul de asistență tehnică și cooperare, care are următoarele atribuții:

a) asigură asistența de specialitate la elaborarea notificărilor și a informărilor privind posibile măsuri de ajutor de stat și a proiectelor actelor care instituie măsurile respective și acordă consultanță de specialitate la solicitarea autorităților publice și altor inițiatori sau furnizori în domeniul ajutorului de stat;

b) transmite Comisiei Europene notificările și informările privind posibile măsuri de ajutor de stat în sistemul State Aid Notification Interactive — SANI și elaborează cererile de retragere a notificărilor de la Comisia Europeană, în cazul în care primește o astfel de solicitare în timp util;

c) formulează și transmite inițiatorului observații pe marginea proiectelor schemelor de ajutor *de minimis* cu privire la respectarea regulilor specifice, la solicitarea acestuia;

d) asigură suportul pentru reprezentarea României în fața Comisiei Europene în procedurile europene privind ajutorul de stat, precum și în relațiile de cooperare cu alte instituții și organizații europene și internaționale în domeniul ajutorului de stat, inclusiv prin promovarea schimbului de experiență și informații;

e) participă la elaborarea de răspunsuri, explicații, formulări de poziții sau alte acte, cu consultarea inițiatorului, furnizorului sau beneficiarului ajutorului de stat, în scopul transmiterii acestora Comisiei Europene, prin intermediul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană de la Bruxelles, și pregătește informările ce se transmit inițiatorului, furnizorului sau beneficiarului, după caz, cu privire la deciziile adoptate de Comisia Europeană, primite prin intermediul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană de la Bruxelles;

f) colaborează cu personalul împuternicit de Comisia Europeană atunci când acesta întreprinde acțiuni de control la fața locului.

Art. 17. — Direcția cercetare-sinteze are următoarele atribuții:

a) efectuează investigații privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare, potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g), precum și investigații privind incidența art. 5 alin. (1), art. 6, 9, 15 și art. 46 alin. (3) din Legea concurenței și a dispozițiilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispuse în conformitate cu procedurile Consiliului Concurenței;

b) elaborează propuneri pentru aplicarea prevederilor art. 26 alin. (1) lit. h), m), n) și o) din Legea concurenței;

c) analizează plângeri formulate potrivit prevederilor art. 40 din Legea concurenței și sesizările privind o practică anticoncurențială;

d) realizează, la cerere, analize economice specifice, inclusiv modelare economică și analiză econometrică, cercetează aspectele privitoare la definirea pieței și la determinarea cotei de piață pentru cazurile investigate de celelalte direcții de specialitate și participă la aceste investigații;

e) culege și prelucrează date în format electronic pe parcursul investigațiilor și participă la derularea inspecțiilor, asigurând și suportul pentru analiza de tip *Forensic IT* a datelor;

f) desfășoară activități de cercetare referitoare la: structura pieței și a mediului concurențial, tendințele generale ale piețelor și posibilitățile apariției unor practici anticoncurențiale, gradul de concentrare economică și efectele acesteia asupra mediului concurențial;

g) analizează măsurile cu impact asupra mediului concurențial, tendințele observate sub aspectul raportului dintre cererea și oferta de bunuri și servicii, prezentând periodic informări Plenului Consiliului Concurenței;

h) asigură și prelucrează periodic informațiile necesare la fundamentarea modificării cuantumului tarifelor percepute pentru procedurile și serviciile prevăzute de Legea concurenței și de regulamentele emise pentru aplicarea acesteia;

i) creează și dezvoltă baze de date privind piața unor produse și servicii, utile compartimentelor de specialitate pentru identificarea și catalogarea piețelor relevante, prin preluarea unor informații deținute în compartimentele Consiliului Concurenței, pentru cazurile investigate, și din surse externe, organisme guvernamentale și neguvernamentale;

j) supune aprobării plenului proiecte de avize pentru proiectele actelor normative ce pot avea impact anticoncurențial și propune modificarea actelor ce au un asemenea efect;

k) propune Guvernului și organelor administrației publice locale formularea de recomandări pentru adoptarea măsurilor care să faciliteze dezvoltarea pieței și a concurenței;

l) întocmește periodic situații statistice și sinteze privind lucrările și cazurile instrumentate de direcțiile, serviciile, compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței, necesare informării organelor de conducere ale instituției;

m) elaborează proiectele de Raport anual al Consiliului Concurenței și de Raport asupra stării concurenței în sectoare-cheie din economie;

n) elaborează strategia Consiliului Concurenței și participă alături de celelalte direcții, servicii și compartimente la implementarea acesteia;

o) asigură actualizarea bibliotecii electronice de specialitate a Consiliului Concurenței;

p) asigură administrarea site-urilor Consiliului Concurenței;

q) întreține și asigură funcționarea Sistemului informatic integrat al Consiliului Concurenței (SII);

r) transmite spre executare deciziile Consiliului Concurenței și întocmește evidența executării acestora, în colaborare cu celelalte direcții;

s) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de Legea concurenței, dispuse de către președintele sau Plenul Consiliului Concurenței.

Art. 18. — Direcția juridic-contencios are următoarele atribuții:

a) acordă consultanță de specialitate membrilor Plenului Consiliului Concurenței și personalului din direcțiile de specialitate și din Serviciul carteluri;

b) reprezintă Consiliul Concurenței în fața instanțelor judecătorești;

c) colaborează cu inspectorii de concurență care au instrumentat cazurile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, în vederea îndeplinirii activității de reprezentare a Consiliului Concurenței în fața instanțelor judecătorești;

d) colaborează cu direcțiile de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței la efectuarea de inspecții;

e) difuzează în interiorul instituției informări periodice privind actele normative care reglementează concurența sau care au incidență asupra mediului concurențial și contribuie la crearea bazei centralizate de date și documente a instituției;

f) avizează în prealabil pentru legalitate deciziile Consiliului Concurenței și ordinele președintelui Consiliului Concurenței;

g) colaborează cu celelalte compartimente de specialitate la redactarea actelor emise de Consiliul Concurenței și de președintele acestuia;

h) efectuează cercetări de doctrină și jurisprudență în domeniul concurenței în dosarele aflate pe rolul instanțelor de judecată, în care Consiliul Concurenței este parte;

i) participă la elaborarea proiectului de raport anual al Consiliului Concurenței în colaborare cu direcțiile de specialitate și Secretariatul general;

j) asigură obținerea avizelor și a aprobărilor legale de la Consiliul Legislativ și de la alte organe, potrivit dispozițiilor legale;

k) întocmește evidența executării deciziilor Consiliului Concurenței în colaborare cu celelalte direcții ale Consiliului Concurenței și cu Serviciul carteluri;

l) aplică strategia generală stabilită în Plenul Consiliului Concurenței;

m) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de către președinte, specifice activității direcției.

Art. 19. — (1) Direcția relații externe și comunicare are următoarele atribuții:

a) participă la investigațiile și la inspecțiile derulate de Consiliul Concurenței și colaborează cu persoanele responsabile de politica de clemență și cu cele responsabile de inspecțiile inopinate din cadrul Consiliului Concurenței în cazurile în care sunt incidente regulile de concurență europene sau atunci când Comisia Europeană sau o altă autoritate națională de concurență solicită asistența Consiliului Concurenței;

b) participă alături de celelalte direcții și de Serviciul carteluri din cadrul Consiliului Concurenței la implementarea proiectelor finanțate din fonduri nerambursabile, respectiv: proiectele din programele europene și proiectele în cadrul asistenței bilaterale;

c) coordonează participarea Consiliului Concurenței la activitatea organizațiilor internaționale cu care colaborează, precum Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică — OECD, Rețeaua Internațională a Concurenței — ICN, Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare — UNCTAD, Organizația Mondială a Comerțului — OMC etc. și formulează poziția Consiliului Concurenței în colaborare cu celelalte direcții;

d) inițiază relațiile de colaborare cu instituții similare din străinătate și asigură derularea acestora;

e) asigură condițiile necesare în vederea organizării și desfășurării misiunilor în străinătate ale membrilor și/sau ale personalului Consiliului Concurenței, precum și ale misiunilor străine la sediul Consiliului Concurenței;

f) organizează și desfășoară manifestări specifice, cu caracter internațional, cum sunt: stagii, conferințe, seminare și simpozioane, menite să contribuie la pregătirea profesională a personalului Consiliului Concurenței;

g) organizează activități de informare-documentare în domeniul relațiilor internaționale;

h) asigură traduceri din și în limbile străine ale unor acte și documente relevante legate de activitatea internațională a instituției;

i) acordă asistență de specialitate în domeniul relațiilor internaționale pentru toate structurile componente ale Consiliului Concurenței;

j) îndeplinește oricare alte sarcini aferente relațiilor internaționale ce revin Consiliului Concurenței conform legislației în vigoare, potrivit dispoziției date de către președinte;

k) coordonează participarea Consiliului Concurenței în cadrul Rețelei Europene a Concurenței (ECN) și gestionează schimbul de informații vehiculate în cadrul acesteia, prin intermediul ofițerului autorizat — ADO, în cazul informațiilor confidențiale, și prin punctul de contact general, în cazul informațiilor care nu sunt supuse unui regim special;

l) gestionează informațiile în cazurile de concentrare economică care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004 prin intermediul ofițerului responsabil de concentrările economice;

m) asigură îndeplinirea obligațiilor de informare și cooperare impuse Consiliului Concurenței prin Regulamentul (CE) nr. 1/2003, în cazurile instrumentate de Consiliul Concurenței, și colaborează cu direcțiile de specialitate și Serviciul cartelului pentru întocmirea documentelor necesare în acest sens;

n) monitorizează aplicațiile informatice specifice ECN în vederea identificării cazurilor care pot prezenta interes pentru Consiliul Concurenței;

o) colaborează cu celelalte direcții în vederea asigurării participării Consiliului Concurenței la reuniunile comitetelor consultative convocate de Comisia Europeană, la reuniunile grupurilor de lucru și subgroupurilor ECN, precum și la alte reuniuni organizate în cadrul acestei rețele;

p) elaborează răspunsuri la cererile de informații și formulează poziții față de proiecte legislative europene în scopul transmiterii acestora către Comisia Europeană sau autoritățile naționale de concurență, în colaborare cu celelalte direcții ale Consiliului Concurenței și Serviciul cartelului;

q) monitorizează îndeplinirea obligațiilor României prevăzute în Tratatul de aderare la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005, ce revin în responsabilitatea Consiliului Concurenței și participă la îndeplinirea atribuțiilor pe care le are autoritatea de concurență națională și care decurg din calitatea României de stat membru al Uniunii Europene;

r) aplică strategia generală stabilită în Plenul Consiliului Concurenței;

s) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de către președinte, specifice activității direcției.

(2) În cadrul Direcției relații externe și comunicare funcționează Serviciul relații instituționale și comunicare, care are următoarele atribuții:

a) întocmește materialele pentru informarea publicului în domeniul concurenței și al ajutorului de stat, prin mass-media și alte mijloace;

b) stabilește și menține legături permanente și eficiente cu mass-media și elaborează documente de presă și materiale informative;

c) elaborează strategii de relații publice și campanii de informare și evaluează impactul activității de comunicare;

d) prin ofițerul de presă desemnat asigură contactele media, iar, atunci când este cazul, organizează și conferințele de presă;

e) soluționează solicitările de informații publice adresate de persoane fizice sau juridice, potrivit prevederilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, actualizează în mod permanent informațiile de interes public și întocmește raportul privind accesul la informațiile de interes public;

f) asigură relația cu publicul, primește și înregistrează petițiile, urmărește soluționarea acestora în colaborare cu direcția/direcțiile implicate și expediază răspunsurile către petiționari, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002, și întocmește semestrial raportul privind soluționarea petițiilor;

g) urmărește parcursul actelor normative care au primit aviz din partea Consiliului Concurenței;

h) asigură colaborarea cu celelalte autorități și instituții publice în vederea facilitării comunicării interinstituționale și asigurării prevalenței regulilor de concurență și ajutor de stat asupra proiectelor de acte normative care pot avea impact anticoncurențial.

Art. 20. — (1) Direcția teritorială are următoarele atribuții:

A. de descoperire și investigare a încălcării prevederilor legale din domeniul concurenței și concurenței nelocale:

a) efectuează investigarea cazurilor privind posibile practici anticoncurențiale, în conformitate cu procedurile Consiliului Concurenței;

b) analizează, constată și sancționează prin inspectorii de concurență faptele care constituie încălcări ale prevederilor Legii privind concurența nelocală, pentru care Consiliul Concurenței are atribuții în acest sens;

c) întreprinde demersuri și efectuează analize pentru depistarea practicilor anticoncurențiale și a cazurilor de concentrări economice nenotifycate înainte de punerea lor în practică;

d) primește și soluționează sesizările și plângerile depuse în teritoriu potrivit procedurii legale;

e) transmite spre executare deciziile și procesele-verbale de sancționare contravențională și urmărește, la nivel local, aplicarea efectivă a acestora, cu excepția plății amenzii contravenționale;

f) efectuează unele investigații privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare dispuse de Consiliul Concurenței în principal cu privire la piețe locale;

g) monitorizează, pe plan local, comportamentul pe piață al întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi;

h) supraveghează intervențiile pe piață ale organelor administrației publice locale în vederea respectării normelor legale în domeniul concurenței;

i) oferă suport Direcției ajutor de stat în vederea verificării datelor și informațiilor raportate de către furnizorii de ajutor de stat, atunci când există îndoieli serioase cu privire la corectitudinea acestora;

j) acordă asistență de specialitate furnizorilor de ajutor de stat în vederea întocmirii raportărilor privind ajutoarele de stat acordate la nivel local și elaborării schemelor de ajutor de stat;

k) aplică strategia generală stabilită în Plenul Consiliului Concurenței;

l) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de președintele și/sau Plenul Consiliului Concurenței;

B. de îndrumare și coordonare a inspectoratelor de concurență:

a) implementează, în plan teritorial, obiectivele cuprinse în strategia stabilită de Consiliul Concurenței;

b) elaborează trimestrial programul-cadru de activitate pe baza sarcinilor primite de la conducerea Consiliului Concurenței, a propunerilor celorlalte direcții și ale Serviciului cartelului, precum și ale aparatului teritorial, pe care îl prezintă spre aprobare președintelui;

c) elaborează materialele necesare întocmirii, documentării și colectării într-o manieră unitară de către inspectoratele de

concurență a informațiilor și datelor care fac obiectul de activitate al direcției;

d) urmărește îndeplinirea sarcinilor repartizate aparatului teritorial;

e) mediatizează, prin intermediul aparatului teritorial, legislația și practica în domeniul concurenței și al ajutorului de stat;

f) întocmește situațiile privind necesarul de fonduri pentru cheltuieli materiale și de personal și propunerile de repartizare în teritoriu a creditelor bugetare;

g) urmărește realizarea logisticii necesare funcționării aparatului teritorial;

h) asigură informarea, documentarea și pregătirea profesională a personalului din aparatul teritorial.

(2) Consiliul Concurenței își organizează aparatul teritorial sub formă de inspectorate de concurență, fără personalitate juridică, grupate din punct de vedere geografic pe regiuni, coordonate și îndrumate de Direcția teritorială, după cum urmează:

a) Regiunea nord-est cuprinde județele: Neamț, Suceava, Bacău, Botoșani, Iași și Vaslui;

b) Regiunea nord-vest cuprinde județele: Bistrița-Năsăud, Bihor, Maramureș, Satu Mare, Cluj și Sălaj;

c) Regiunea sud-vest cuprinde județele: Olt, Dolj, Mehedinți, Gorj și Vâlcea;

d) Regiunea sud-est cuprinde județele: Brăila, Buzău, Constanța, Galați, Tulcea și Vrancea;

e) Regiunea sud cuprinde județele: Argeș, Dâmbovița, Prahova, Teleorman, Giurgiu, Ialomița și Călărași;

f) Regiunea vest cuprinde județele: Arad, Caraș-Severin, Timiș și Hunedoara;

g) Regiunea centru cuprinde județele: Brașov, Sibiu, Covasna, Alba, Harghita și Mureș;

h) Regiunea București-Ilfov cuprinde municipiul București și județul Ilfov.

Art. 21. — Cabinetul președintelui are următoarele atribuții:

a) asigură consilierea președintelui pe anumite probleme specifice unor domenii de activitate ale administrației publice;

b) urmărește soluționarea și prezentarea documentelor la termen de către direcțiile și compartimentele din structura organizatorică a instituției, armonizarea programelor intercompartimentale;

c) solicită date și documente structurilor din cadrul Consiliului Concurenței, conform însărcinărilor primite de la președinte;

d) solicită îndeplinirea oricăror activități de către personalul și structurile din cadrul Consiliului Concurenței, în vederea îndeplinirii sarcinilor încredințate de către președinte;

e) pregătește informări și materiale;

f) realizează analize și pregătește rapoarte;

g) asigură planificarea și desfășurarea acțiunilor organizate de președinte;

h) acordă sprijin, îndrumă și efectuează din dispoziția președintelui verificări privind modul în care sunt respectate de personalul angajat sarcinile, dispozițiile și hotărârile luate la nivelul conducerii instituției;

i) face propuneri de îmbunătățire a activității cabinetului;

j) semnalează președintelui orice probleme legate de activitatea cabinetului;

k) asigură repartizarea materialelor conform rezoluției președintelui;

l) primește, înregistrează și asigură evidența, distribuția și circulația corespondenței, materialelor pentru ședințe și a altor documente, la nivelul cabinetului;

m) înregistrează ordinele și deciziile Consiliului Concurenței în registrele prevăzute în acest scop;

n) îndeplinește și alte atribuții stabilite prin dispoziția președintelui.

Art. 22. — Compartimentul asistență plen are următoarele atribuții:

a) asigură, prin colaborarea cu direcțiile, serviciile și compartimentele din cadrul autorității, informațiile și sprijinul necesare astfel încât Plenul Consiliului Concurenței să își poată exercita atribuțiile în mod rapid și eficient;

b) asigură pregătirea mapelor de ședință pentru membrii Consiliului Concurenței, pregătește ședințele de plen și ședințele de audiere;

c) asigură transcrierea audierilor înregistrate pe suport audiovideo atunci când instanțele de judecată au dispus depunerea acestora de către Consiliul Concurenței;

d) întocmește procesele-verbale ale ședințelor în plen și în comisii ale Consiliului Concurenței și asigură consultarea acestora;

e) îndeplinește orice alte sarcini pe care le implică exercitarea atribuțiilor membrilor plenului.

Art. 23. — Compartimentul audit public intern are următoarele atribuții:

a) elaborarea de norme metodologice specifice Consiliului Concurenței, cu avizul Unității centrale de armonizare pentru auditul public intern (*UCAAPI*);

b) elaborarea proiectului planului anual de audit public intern;

c) efectuarea activităților de audit public intern pentru a evalua dacă sistemele de management financiar și control ale Consiliului Concurenței sunt transparente și sunt conforme cu normele de legalitate, regularitate, economicitate, eficiență și eficacitate;

d) exercitarea auditului public intern asupra tuturor activităților desfășurate în Consiliul Concurenței, cu privire la formarea și utilizarea fondurilor publice, precum și la administrarea patrimoniului public;

e) informarea *UCAAPI* despre recomandările neînsușite de către conducătorul entității publice auditate, precum și despre consecințele acestora;

f) raportarea periodică a constatărilor, concluziilor și recomandărilor rezultate din activitățile sale de audit;

g) elaborarea raportului anual al activității de audit public intern;

h) elaborarea de rapoartări adresate conducerii Consiliului Concurenței și structurii de control intern abilitate în cazul identificării unor iregularități sau posibile prejudicii.

Art. 24. — Compartimentul documente secrete are următoarele atribuții:

a) gestionează informațiile clasificate din cadrul Consiliului Concurenței și este responsabil cu protecția personalului și securitatea documentelor clasificate;

b) asigură relaționarea cu autoritățile și instituțiile statului care au atribuții pe linia protecției informațiilor clasificate.

Art. 25. — (1) Secretariatul Consiliului feroviar are următoarele atribuții:

a) analizarea și elaborarea de propuneri de soluționare a contestațiilor formulate împotriva deciziilor luate de administratorul infrastructurii feroviare sau de operatorul de transport feroviar cu privire la documentul de referință al rețelei, criteriile conținute în documentul de referință al rețelei, procedura de alocare a capacităților de infrastructură și rezultatele acestora, sistemul de tarificare, nivelul sau structura tarifelor de utilizare a infrastructurii care i se cer sau i se pot cere a fi plătite, certificatul de siguranță, aplicarea și monitorizarea standardelor și regulilor de siguranță, precum și cu privire la măsurile privind accesul potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor

Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) monitorizarea activității în sectorul feroviar și, atunci când este cazul, colaborarea cu direcțiile Consiliului Concurenței pentru a asigura consistența intervențiilor pe piață;

c) inițierea și propunerea de măsuri menite să faciliteze dezvoltarea pieței de servicii de transport feroviar;

d) îndeplinirea oricăror alte atribuții prevăzute de lege în competența Consiliului feroviar, dispuse de către președintele acestuia;

e) analiza respectării cadrului legal în domeniul de activitate al Consiliului feroviar și formularea de propuneri pentru îmbunătățirea acestuia;

f) urmărirea aplicării efective a deciziilor, respectiv a măsurilor dispuse de Consiliul feroviar;

g) asigurarea, în colaborare cu Direcția relații externe și comunicare, a suportului pentru efectuarea schimburilor de informații cu organisme de supraveghere similare din statele membre ale Uniunii Europene și din statele candidate la aderare cu privire la activitatea lor, la principiile și practicile lor decizionale, astfel încât principiile decizionale ale Consiliului feroviar să fie armonizate cu cele ale organismelor de supraveghere din statele membre ale Uniunii Europene;

h) predarea la arhiva autorității de concurență a tuturor dosarelor, a studiilor, a rapoartelor și a altor documente ce conțin date și informații utile și participarea la crearea bazei centralizate de date și de documentare a Consiliului Concurenței;

i) pregătirea ședințelor Consiliului feroviar, care se desfășoară lunar, pe baza unui program tematic anual sau ori de câte ori este necesar pentru analizarea unor solicitări care nu suportă întârziere;

j) redactarea și difuzarea convocărilor și a ordinii de zi pentru membrii Consiliului feroviar;

k) întocmirea proceselor-verbale ale ședințelor Consiliului feroviar;

l) redactarea, comunicarea și difuzarea deciziilor motivate corespunzător de către membrii Consiliului feroviar, conform consemnării în procesul-verbal al ședinței;

m) publicarea deciziilor și rapoartelor anuale pe pagina de internet a Consiliului feroviar, în colaborare cu Direcția cercetare-sinteze.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) lit. i)—k) revin persoanelor nominalizate de către președintele Consiliului feroviar din cadrul secretariatului acestuia.

SECȚIUNEA a 3-a

Atribuțiile Secretariatului general

Art. 26. — (1) În cadrul Secretariatului general funcționează următoarele direcții și compartimente ale Consiliului Concurenței: Direcția buget, Direcția resurse umane, Direcția administrativă și Compartimentul registratură, secretariat și protocol.

(2) Secretariatul general este condus de un secretar general.

(3) Secretarul general este subordonat președintelui Consiliului Concurenței și are relații funcționale cu structurile din cadrul Consiliului Concurenței, cu organe ale administrației publice centrale și locale în aria sa de activitate, precum și cu furnizori de bunuri și servicii.

Art. 27. — (1) Secretarul general și secretarul general adjunct au următoarele atribuții:

a) coordonează buna funcționare a structurilor și activităților din subordine;

b) aplică strategia generală stabilită în Plenul Consiliului Concurenței, în colaborare cu celelalte direcții;

c) asigură gestionarea eficientă a resurselor, păstrarea și conservarea patrimoniului și ia măsuri pentru asigurarea integrității acestuia;

d) fundamentează programele privind bugetarea activității instituției prin colaborare cu direcțiile de specialitate;

e) aprobă programele de activitate ale compartimentelor pe care le coordonează;

f) colaborează cu direcțiile de specialitate în vederea elaborării de propuneri privind dezvoltarea patrimoniului și dotarea, potrivit necesităților, a Consiliului Concurenței;

g) coordonează activitățile de investiții, tehnico-administrative, de transport și aprovizionare în vederea asigurării condițiilor materiale necesare funcționării Consiliului Concurenței;

h) avizează toate documentele ce se înaintează președintelui Consiliului Concurenței, privind probleme din compartimentele pe care le coordonează;

i) propune măsuri ce trebuie luate cu privire la circulația și transferul bunurilor;

j) propune măsuri pentru efectuarea inventarierii anuale a tuturor bunurilor din patrimoniul Consiliului Concurenței;

k) urmărește punerea în practică a deciziilor Consiliului Concurenței privind sancționarea întreprinderilor pentru încălcarea prevederilor legii concurenței;

l) propune angajarea, avansarea în funcție și grade profesionale, sancționarea disciplinară și eliberarea din funcție a salariaților din direcțiile și serviciile ce intră în subordinea directă a acestuia;

m) stabilește modul de utilizare și de arhivare a registrelor;

n) participă la ședințele în plen ale Consiliului Concurenței, cu excepția deliberărilor;

o) orice alte atribuții sau însărcinări încredințate de către președintele Consiliului Concurenței.

(2) Președintele va stabili prin ordin activitățile în cadrul cărora își va exercita atribuțiile secretarul general adjunct.

Art. 28. — (1) Managerii publici sunt subordonați secretarului general și asigură sprijin managementului Consiliului Concurenței pentru proiectarea și implementarea, de la nivel strategic la cel operațional, a politicilor și strategiilor instituției.

(2) Managerii publici au următoarele atribuții:

a) coordonează activități, proiecte, programe, compartimente, alte structuri funcționale, după caz;

b) evaluează și fac propuneri pentru simplificarea, modernizarea și îmbunătățirea activității Consiliului Concurenței;

c) propun și implementează strategii de management la nivelul instituției;

d) evaluează impactul măsurilor ce sunt dispuse de conducerea Consiliului Concurenței;

e) susțin prezentări privind proiectele propuse/implementate de aceștia, precum și în alte domenii de activitate în legătură cu realizarea atribuțiilor și responsabilităților lor, la solicitarea superiorilor ierarhici;

f) elaborează rapoarte privind activitățile pe care le coordonează și propun măsuri de îmbunătățire a unor activități;

g) analizează și elaborează documente de planificare strategică;

h) orice atribuții dispuse de șeful ierarhic superior sau de președinte, în sfera lor de competență.

Art. 29. — Direcția buget are următoarele atribuții:

a) elaborează, în colaborare cu celelalte direcții, proiectul bugetului de venituri și cheltuieli al Consiliului Concurenței;

b) întocmește documentația pentru deschiderea de credite bugetare;

c) întocmește propuneri de repartizare pe trimestre a creditelor bugetare;

d) întocmește situația privind repartizarea pe luni a cheltuielilor de personal aprobate pe anul în curs;

e) întocmește situația privind monitorizarea cheltuielilor de personal finanțate de la bugetul de stat;

f) vizează contractele încheiate de Consiliul Concurenței și comenzile de achiziții publice;

g) vizează documentația privind deplasările în străinătate, inclusiv devizul estimativ de cheltuieli, în baza ordinului emis de președintele instituției;

h) întocmește statele de plată pentru salarii și alte drepturi salariale ale personalului Consiliului Concurenței;

i) întocmește lunar declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul general consolidat;

j) întocmește lunar declarațiile și evidența nominală a asiguraților și obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale, bugetul asigurărilor pentru șomaj, bugetul asigurărilor de sănătate;

k) întocmește cercetările statistice privitoare la cheltuielile de personal (S1 lunar, S2 anual, S3, Eurostat);

l) întocmește ordine de plată în lei și în valută pentru plățile din buget aprobate de ordonatorul de credite și răspunde de legalitatea și regularitatea acestora;

m) organizează și conduce evidența angajamentelor bugetare și legale;

n) urmărește evidența tehnic operativă, analitică și sintetică privind înregistrarea în contabilitate a principalelor operațiuni;

o) întocmește situația financiară anuală, urmărește corelația conturilor de bilanț și a situațiilor trimestriale și anuale;

p) organizează activitatea de control financiar preventiv în conformitate cu prevederile legale;

q) monitorizează transmiterea de către întreprinderi a ordinelor de plată a taxelor, tarifelor și amenzilor prevăzute de legislația în vigoare;

r) coordonează activitatea de inventariere patrimonială periodică și efectuează verificări și controale inopinate, dispuse de conducerea instituției, cu privire la aspectele financiare și de gestiune din cadrul Consiliului Concurenței;

s) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de secretarul general sau de președintele Consiliului Concurenței.

Art. 30. — Direcția resurse umane are următoarele atribuții:

a) propune măsuri de optimizare a structurii organizatorice și a modalităților de lucru;

b) asigură consultanță direcțiilor de specialitate în elaborarea, monitorizarea și raportarea rezultatelor realizate în cadrul proiectelor instituției și coordonează procesul de implementare a proiectelor derulate;

c) identifică oportunități de finanțare externă în domeniul specific de activitate;

d) contribuie la elaborarea și/sau dezvoltarea sistemelor de control managerial intern;

e) colaborează cu directorii în definirea proceselor de management al resurselor umane (planificarea resurselor umane, recrutare și selecție, promovare și formare, dezvoltare carieră);

f) oferă consultanță directorilor în aplicarea principiilor și instrumentelor de dezvoltare a resurselor umane;

g) planifică și coordonează procesul de integrare a noilor angajați;

h) organizează și coordonează procesul de recrutare și selecție de personal;

i) elaborează documentele și îndeplinește activitățile necesare pentru angajări, detașări, transferuri, demisii;

j) întocmește documentația necesară privind salarizarea personalului Consiliului Concurenței și acordarea unor drepturi ale personalului în condițiile legii;

k) întocmește situația privind promovarea în funcție și grad profesional și prezintă conducerii instituției propuneri de organizare a concursurilor pentru promovarea angajaților;

l) coordonează realizarea și implementarea sistemelor de evaluare a performanțelor profesionale ale angajaților;

m) urmărește întocmirea și actualizarea fișelor de post de către conducerile compartimentelor, pe baza modificărilor intervenite în legislație și în regulamentele instituției;

n) întocmește Planul de perfecționare profesională a personalului și-l supune aprobării președintelui Consiliului Concurenței;

o) întocmește formalitățile privind participarea la cursurile de formare/perfecționare profesională și întocmește raportul anual privind formarea profesională a angajaților din cadrul Consiliului Concurenței;

p) întocmește statul de personal ori de câte ori intervin schimbări privind angajări, transferuri, demisii, drepturile salariale lunare, precum salariul de încadrare, indemnizația de conducere, sporul de vechime etc.;

q) realizează evidența, planificarea și gestionarea concediilor de odihnă și întocmește situațiile privind acordarea drepturilor rezultate din efectuarea de către salariați a orelor suplimentare;

r) realizează evidența declarațiilor de interese și a declarațiilor de avere pentru funcționarii publici;

s) întocmește și supune aprobării conducerii Consiliului Concurenței Planul anual de ocupare a funcțiilor publice pe care-l transmite Agenției Naționale a Funcționarilor Publici (ANFP);

ș) întocmește și gestionează dosarele profesionale ale funcționarilor publici, în conformitate cu normele legale în vigoare;

t) ține evidența și gestionează ștampilele și sigiliile din cadrul Consiliului Concurenței;

ț) asigură întocmirea legitimațiilor pentru angajații instituției și ține evidența acestora, asigură întocmirea documentației pentru emiterea pașapoartelor demnitarilor și a pașapoartelor de serviciu, a documentației pentru obținerea vizelor de la ambasade și consulate, precum și obținerea asigurărilor de sănătate;

u) asigură actualizarea bibliotecii clasice de specialitate a Consiliului Concurenței;

v) coordonează proiectele de definire, evaluare și ajustare a competențelor și abilităților angajaților, în conformitate cu nevoile instituției;

w) dezvoltă instrumente și acordă consultanță angajaților în scopul îmbunătățirii relaționării și gestionării conflictelor;

x) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de secretarul general sau de președintele Consiliului Concurenței.

Art. 31. — (1) În cadrul Direcției administrative funcționează următoarele compartimente: Compartimentul achiziții publice și gestiune materială și Compartimentul logistică, arhivă, PSI și SSM.

(2) Compartimentul achiziții publice și gestiune materială are următoarele atribuții:

a) întocmește programul achizițiilor publice de produse, servicii și lucrări pe baza necesităților obiective transmise de direcțiile Consiliului Concurenței;

b) elaborează și întocmește documentația pentru achizițiile publice de bunuri servicii și lucrări potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) elaborează și urmărește încheierea contractelor și comenzilor de achiziții publice și răspunde de gestionarea acestora;

d) realizează achiziția de bunuri, servicii și lucrări prin aplicarea procedurilor de achiziție sau prin achiziție directă potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare;

e) recepționează produsele și serviciile achiziționate și face parte din comisia de recepție a lucrărilor achiziționate;

f) întocmește documentația către Regia Autonomă „Monitorul Oficial” pentru publicarea ordinelor și deciziilor emise de Consiliul Concurenței;

g) verifică și avizează facturile emise de furnizori sau prestatori;

h) întocmește normele de consum pentru furnituri de birou pentru toate direcțiile instituției;

i) asigură condițiile optime de desfășurare a activității instituției în spațiul alocat de către deținătorul spațiului prin gestionarea contractului de prestări servicii și utilități și asigurarea legăturii cu personalul de intervenție, respectiv instalatori, electricieni etc.;

j) participă la inventarierea anuală a materialelor, mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar;

k) îndeplinește orice alte sarcini dispuse de secretarul general sau de președintele Consiliului Concurenței.

(3) Compartimentul logistică, arhivă, PSI și SSM are următoarele atribuții:

a) asigură gestionarea și întreținerea mijloacelor fixe și a obiectelor de inventar în folosință din evidențele contabile ale Consiliului Concurenței;

b) asigură gestionarea și eliberarea materialelor din magazia de materiale în conformitate cu normele de consum aprobate și referatele aprobate;

c) se ocupă de rezervarea și pregătirea sălilor pentru ședințele de audieri;

d) gestionează și răspunde de buna funcționare a parcului auto;

e) răspunde de gestionarea bonurilor valorice de carburant auto, de eliberarea acestora și de încadrarea în consumul normal de carburant;

f) întocmește documentele de necesitate pentru reviziile și reparațiile autoturismelor;

g) asigură organizarea și desfășurarea potrivit legislației în vigoare a instructajelor angajaților instituției, în domeniul securității și sănătății în muncă și al prevenirii și stingerii incendiilor;

h) organizează și gestionează arhiva Consiliului Concurenței potrivit prevederilor Legii Arhivelor naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare;

i) asigură realizarea reviziilor și reparațiilor autoturismelor, precum și punerea la dispoziție a mijloacelor de transport necesare realizării inspecțiilor inopinate și a altor activități ale Consiliului Concurenței, pe baza solicitărilor directorilor direcțiilor, respectiv Serviciului carteluri, vizate de președintele Consiliului Concurenței;

j) îndeplinește orice alte sarcini încredințate de secretarul general, de președintele Consiliului Concurenței sau solicitate de membrii plenului, în sfera sa de competență.

Art. 32. — Compartimentul registratură, secretariat și protocol are următoarele atribuții:

a) distribuie corespondența sosită și asigură predarea acesteia către cabinetul președintelui și înregistrează documentele aferente în registrele dedicate;

b) primește, înregistrează și asigură evidența, distribuția și circulația corespondenței, a materialelor pentru ședințe și a altor documente;

c) organizează și desfășoară activitățile de protocol la nivelul instituției;

d) asigură sprijin direcțiilor de specialitate în vederea acordării accesului la dosar și fotocopierii documentelor;

e) îndeplinește orice alte sarcini încredințate de către secretarul general, de președintele sau Plenul Consiliului Concurenței.

CAPITOLUL III

Proceduri de funcționare

Art. 33. — (1) Plângerile referitoare la practici anticoncurențiale, sesizările, notificările de concentrări economice, precum și orice alte acte adresate Consiliului Concurenței, după înregistrarea în registrul corespunzător, sunt transmise în aceeași zi președintelui Consiliului Concurenței.

(2) Plângerile, sesizările, cererile și orice alte acte depuse la inspectoratele teritoriale de concurență vor fi trimise în vederea înregistrării la registratura generală a Consiliului Concurenței în aceeași zi sau cel mai târziu în următoarea zi lucrătoare.

(3) Președintele Consiliului Concurenței repartizează spre soluționare actele prevăzute la alin. (1) și (2), după caz, direcțiilor de resort, Serviciului carteluri sau secretarului general, potrivit atribuțiilor acestora.

(4) Notificările de concentrări economice, plângerile și sesizările referitoare la practici anticoncurențiale primite de Consiliul Concurenței se soluționează printr-o procedură ce poate cuprinde, după caz, următoarele faze: examinarea preliminară, efectuarea investigației, adoptarea deciziei și urmărirea aplicării măsurilor.

(5) În cazul întâlnirilor care au loc între reprezentanții Consiliului Concurenței și părțile sau reprezentanții împuterniciți ai acestora, părți față de care are loc o analiză preliminară sau o investigație privind posibila săvârșire a unor practici anticoncurențiale, vor fi întocmite procese-verbale în care vor fi consemnate succint: inițiatorul întâlnirii, scopul acesteia și aspectele discutate. În general, procesele-verbale vor fi semnate doar de reprezentanții Consiliului Concurenței și vor reprezenta documente interne, cu excepția situațiilor în care se impune ca toate persoanele prezente la întâlnire să semneze respectivul proces-verbal, iar acesta să poată fi folosit ca material probatoriu, cum ar fi, de exemplu, declarațiile obținute în cadrul investigațiilor.

(6) Notificările măsurilor de ajutor de stat, informările privind ajutoarele de stat și orice alte cereri transmise Consiliului Concurenței în temeiul legislației privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat sunt analizate în cadrul direcției de resort care formulează propuneri motivate. Avizul privind conformitatea, corectitudinea și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația europeană referitoare la întocmirea schemelor de ajutor de stat sau ajutoarelor individuale, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006, este emis de Plenul Consiliului Concurenței.

SECȚIUNEA 1

Procedura de examinare preliminară

Art. 34. — Procedura examinării preliminare cuprinde următoarele faze:

a) analiza efectuată de către direcția de resort;

b) formularea de propuneri privind soluționarea lucrărilor repartizate și înaintarea acestora către Plenul, comisiile sau președintele Consiliului Concurenței, după caz.

Art. 35. — În urma analizei unei plângeri, propunerea direcției, respectiv a Serviciului carteluri privind respingerea acesteia sau declanșarea unei investigații se înaintează unei comisii desemnate de președintele Consiliului Concurenței, prin ordin, potrivit prevederilor art. 20 alin. (2) din Legea concurenței.

Art. 36. — Comisia desemnată potrivit prevederilor art. 20 alin. (2) din Legea concurenței, prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, la propunerea direcțiilor de resort sau a Serviciului carteluri, pe baza analizei acestora, poate, după caz:

a) hotărî declanșarea unei investigații avînd ca obiect posibila încălcare a dispozițiilor art. 5, 6, 9 și 15 din Legea concurenței, precum și a dispozițiilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, după caz, ca urmare a soluționării unei plângeri. Hotărîrea se consemnează în procesul-verbal al ședinței comisiei și se înaintează președintelui Consiliului Concurenței în vederea emiterii ordinului corespunzător;

b) respinge, prin decizie, plîngerea, atunci când nu sunt suficiente temeiuri pentru a justifica declanșarea unei investigații, după ce autorului plîngerii i s-a dat posibilitatea să își prezinte punctul de vedere scris sau verbal, după caz, iar acesta nu este de natură a schimba concluziile analizei preliminare;

c) retransmite nota direcției de resort sau Serviciului carteluri, în vederea completării acesteia, cu respectarea termenelor prevăzute de lege;

d) propune emiterea de adrese în temeiul art. 40 alin. (5) din Legea concurenței, în cazurile în care plîngerile înaintate nu cad sub incidența legii, sau în temeiul art. 46 alin. (1) din Legea concurenței, atunci când operațiunea de concentrare economică notificată nu cade sub incidența legii;

e) supune dezbaterii Plenului Consiliului Concurenței, atunci când cel puțin un membru al comisiei solicită motivat acest lucru, propunerea direcției de resort privind soluționarea unei plângeri, plenul hotărînd respingerea plîngerii sau declanșarea unei investigații;

f) constată contravențiile și aplică sancțiunile prevăzute la art. 50 lit. a)—c), art. 50¹ și art. 51 alin. (1) lit. d) și e) și poate aplica dispozițiile art. 53 și 54 din Legea concurenței.

Art. 37. — (1) În vederea soluționării prin decizie a unei cereri formulate potrivit prevederilor art. 15 alin. (8) din Legea concurenței anterior declanșării investigației, precum și în cazul emiterii unei decizii potrivit art. 46 alin. (2) din Legea concurenței, direcția de resort va înainta concluziile și propunerile sale președintelui Consiliului Concurenței pentru a fi supuse dezbaterii plenului.

(2) Potrivit prevederilor art. 20 alin. (4)¹ din Legea concurenței, plenul poate delega, în funcție de complexitatea cazului, exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 20 alin. (4) lit. b) din Legea concurenței unei comisii formate din 3 membri ai plenului.

Art. 38. — (1) În etapa examinării preliminare, direcțiile de resort, respectiv Serviciul carteluri pot formula și propuneri referitoare la aplicarea art. 9 alin. (2), art. 26 alin. (1) lit. g), h), i), k), l), m), n) și art. 51 alin. (3) din Legea concurenței.

(2) Propunerile direcțiilor de resort, respectiv ale Serviciului carteluri prevăzute la alin. (1) sunt transmise președintelui Consiliului Concurenței, care le înaintează plenului în vederea examinării.

(3) Investigațiile din oficiu privind aplicarea prevederilor art. 5, 6, 9, 15 și art. 46 alin. (3) din Legea concurenței, precum și a prevederilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și investigațiile privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare,

prevăzute de art. 26 alin. (1) lit. g) din Legea concurenței, sunt declanșate prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ca urmare a examinării în plen a propunerii motivate a direcției de resort, a Serviciului carteluri sau a unui membru al plenului.

SECȚIUNEA a 2-a

Procedura de soluționare a sesizărilor privind faptele de concurență neloială

Art. 39. — (1) În termen de 15 zile de la primirea unei sesizări privind existența unei posibile fapte de concurență neloială potrivit Legii privind concurența neloială, Consiliul Concurenței va răspunde autorului acesteia, după examinarea și analizarea sesizării, dacă faptele sesizate intră în sfera de aplicare a acestui act normativ și prezintă suficient temei de fapt și de drept pentru o cercetare aprofundată a respectivelor fapte.

(2) În termen de 60 de zile de la primirea unei sesizări, Consiliul Concurenței, ca urmare a declanșării prin ordin al președintelui a unei cercetări aprofundate, va comunica autorului sesizării, prin personalul împuternicit în acest sens prin respectivul ordin, rezultatul cercetării faptelor reclamate, respectiv existența sau inexistența unei contravenții reglementate de Legea privind concurența neloială, precum și sancțiunea aplicată, după caz, sau existența indiciilor unei posibile infracțiuni din cele reglementate la art. 5 din Legea privind concurența neloială.

(3) Pentru identificarea și sancționarea faptelor de concurență neloială, inspectorii de concurență pot solicita informații și pot lua declarații, iar, în cazurile în care există indicii privind afectarea semnificativă și gravă a funcționării concurenței pe piață, pot efectua inspecții inopinate în baza unui ordin de inspecție emis de președintele Consiliului Concurenței.

(4) Rezultatul cercetării aprofundate a faptelor reclamate în temeiul prevederilor Legii privind concurența neloială va fi consemnat într-o notă de concluzii prezentată superiorului ierarhic al inspectorului de concurență responsabil de caz și unui vicepreședinte sau consilier de concurență desemnat de președinte.

(5) Cercetarea aprofundată a faptelor poate conduce la concluzia că sunt întrunite elementele constitutive ale unei contravenții prevăzute de Legea privind concurența neloială sau fapta analizată constituie o posibilă infracțiune dintre cele reglementate la art. 5 din Legea privind concurența neloială ori sesizarea este neîntemeiată.

(6) În cazul în care se constată de către inspectorul de concurență desemnat potrivit prevederilor alin. (2) săvârșirea unei contravenții dintre cele prevăzute la art. 4 din Legea privind concurența neloială, la individualizarea sancțiunii se va avea în vedere ca aceasta să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, luându-se în considerare împrejurările în care a fost săvârșită fapta, modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, scopul urmărit, urmarea produsă, precum și circumstanțele personale ale contravenientului și alte date înscrise în procesul-verbal de constatare și sancționare.

(7) Atunci când se constată că faptele reclamate nu prezintă elementele constitutive ale vreunei contravenții prevăzute de Legea privind concurența neloială, se emite un răspuns motivat de respingere a sesizării, sub semnătura președintelui Consiliului Concurenței.

(8) Răspunsul dat potrivit alin. (7) poate fi atacat în temeiul prevederilor Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În situația în care au fost efectuate acte procedurale, precum solicitările de informații, luarea de declarații, inspecțiile inopinate, concluziile cercetării aprofundate vor fi comunicate și întreprinderilor ale căror fapte au constituit obiectul cercetării aprofundate.

SECȚIUNEA a 3-a

Efectuarea investigațiilor

Art. 40. — (1) Consiliul Concurenței dispune, atunci când există suficient temei de fapt și de drept, efectuarea de investigații, după cum urmează:

a) la primirea unei plângeri formulate potrivit art. 34 lit. b) din Legea concurenței;

b) din oficiu, privind aplicarea art. 5 alin. (1), art. 6, 9, 15 și art. 46 alin. (3) din Legea concurenței, precum și a art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Investigația declanșată din oficiu va fi dispusă de președinte în baza hotărârii Plenului Consiliului Concurenței.

(3) Investigația declanșată în urma unei plângeri, potrivit art. 34 lit. b) din Legea concurenței, are la bază hotărârea comisiei desemnate pentru cazul respectiv sau hotărârea plenului, după caz.

(4) Consiliul Concurenței dispune, din oficiu, declanșarea unei investigații privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare, potrivit prevederilor art. 26 alin. (1) lit. g) din Legea concurenței.

Art. 41. — (1) Președintele desemnează un raportor dintre inspectorii de concurență, ori de câte ori dispune pornirea unei investigații.

(2) Raportorul este numit prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, la propunerea directorului direcției de resort, respectiv șefului Serviciului carteluri în cadrul căruia se instrumentează actele procedurii de investigație. Membrii echipei de investigație sunt desemnați la propunerea directorului, respectiv șefului Serviciului carteluri, cu aprobarea președintelui.

(3) Atribuțiile raportorului sunt următoarele:

a) elaborează un calendar al acțiunilor preconizate în cadrul investigației și coordonează echipa de investigație;

b) propune și motivează efectuarea de inspecții și elaborează actele necesare în acest scop;

c) analizează, centralizează și inventariază întreaga documentație a dosarului de investigație;

d) analizează caracterul confidențial al informațiilor obținute în cadrul investigației, pe baza motivării persoanelor care le-au furnizat;

e) formulează potrivit prevederilor Legii concurenței, după caz, propuneri privind acordarea derogării de la regula instituită la art. 15 alin. (8), adoptarea de măsuri interimare, potrivit art. 47 alin. (1), adoptarea de măsuri în temeiul dispozițiilor art. 46¹, inițierea și acceptarea de angajamente, potrivit art. 46², precum și propuneri privind aplicarea politicii de clemență în cadrul investigației, potrivit art. 51 alin. (3);

f) formulează, după caz, propuneri privind acordarea accesului la informații confidențiale, potrivit art. 44 alin. (4) din Legea concurenței, stabilirea caracterului protejat al comunicărilor dintre întreprinderi și avocat, potrivit art. 36 alin. (8) din Legea concurenței, desemnarea de experți;

g) elaborează raportul asupra investigației și propune măsurile corespunzătoare;

h) transmite raportul Direcției relații externe și comunicare pentru a fi trimis Comisiei Europene, în cazul în care există suspiciuni că ar fi încălcate prevederile art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

i) depune la Cabinetul președintelui Consiliului Concurenței raportul de investigație, anexele la acesta cuprinzând principalele documente care au stat la baza propunerilor din raport, opisul anexelor și opisul actelor din dosarul de investigație, în vederea stabilirii datei audierilor și/sau a termenului pentru transmiterea observațiilor;

j) propune președintelui convocarea pentru audiere a întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi supuse investigației, dacă este cazul;

k) transmite raportul și convocările pentru audieri părților în cauză, primește și analizează observațiile acestora;

l) propune președintelui desemnarea de experți și/sau audierea autorului plângerii, la cererea acestuia, precum și a oricărei persoane fizice sau juridice care declară că deține date și informații relevante pentru stabilirea adevărului în cauza investigată;

m) elaborează, cu consultarea Direcției juridic-contencios, proiectele de ordine privind accesul la documente, date și informații din dosarul cauzei, care sunt calificate secret de afaceri ori sunt confidențiale;

n) asigură acordarea accesului la dosarul de investigație cu sprijinul Secretariatului general;

o) prezintă și susține raportul în fața plenului sau a comisiei, după caz, în cadrul ședinței de audiere sau în ședința de prezentare a raportului;

p) completează investigația și raportul, din dispoziția plenului sau a comisiei, conform recomandărilor acestora;

q) instrumentează orice alte acte necesare procedurii de investigație;

r) după finalizarea investigației, atunci când nu este desemnat un alt inspector din cadrul direcției, controlează și urmărește aplicarea deciziilor Consiliului Concurenței pentru cazul respectiv, cu excepția plății amenzilor contravenționale, și prezintă plenului, comisiei sau președintelui, după caz, o informare în acest sens;

s) după finalizarea investigației, atunci când nu este desemnat un alt inspector din cadrul direcției pentru urmărirea aplicării deciziei în cazul respectiv, propune comisiei desemnate de președintele Consiliului Concurenței aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 51 alin. (1) lit. d) și e) din Legea concurenței;

ș) colaborează cu secretarul de ședință la redactarea și motivarea deciziei, conform deliberării plenului.

(4) Propunerile formulate de raportor potrivit alin. (3) lit. e) se transmit președintelui Consiliului Concurenței, pentru a fi supuse dezbaterii plenului, în vederea emiterii deciziilor corespunzătoare.

(5) În cazul în care raportorul propune închiderea unei investigații în temeiul dispozițiilor art. 42 alin. (1) din Legea concurenței, raportul de investigație este înaintat președintelui pentru a fi supus dezbaterii Plenului Consiliului Concurenței.

(6) În cazul în care raportorul propune închiderea unei investigații în temeiul dispozițiilor art. 42 alin. (2) din Legea concurenței, raportul de investigație este înaintat președintelui în vederea stabilirii datei audierilor, dacă autorul plângerii solicită acest lucru, și emiterii convocărilor, după caz.

(7) Membrii echipei de investigație au următoarele atribuții:

a) colaborează cu raportorul pentru soluționarea cazului investigat, în scopul îndeplinirii atribuțiilor prevăzute la alin. (3) lit. c), k) și p);

b) participă la întocmirea raportului asupra investigației și propun măsuri de comun acord cu raportorul;

c) participă la completarea investigației și/sau raportului și la efectuarea oricăror alte activități solicitate de raportor, inclusiv în fața accesului la dosar și a organizării audierilor.

Art. 42. — Pentru o mai bună administrare a activității Consiliului Concurenței, la propunerea raportorului, o investigație poate fi conexasă la o altă investigație anterioară, atunci când între acestea există o strânsă legătură de părți, obiect și cauză, investigațiile vizând fapte ale aceluiași întreprinderi/asociații de întreprinderi sau împreună cu altele ori fapte care denotă aceeași rezoluție contravențională. De asemenea, la propunerea raportorului, Consiliul Concurenței

poate dispune disjungerea unei investigații, rezultând două sau mai multe investigații, după caz, atunci când este posibilă finalizarea analizei unora din faptele investigate fără a afecta restul investigației pentru care este necesară continuarea analizei.

Art. 43. — (1) Prevederile art. 41 alin. (1) — (3) lit. a), c), d), f), g), m), n), o) și p) se aplică și investigațiilor privind un anumit sector economic sau un anumit tip de acord în diferite sectoare, declanșate de Consiliul Concurenței, potrivit art. 26 alin. (1) lit. g) din Legea concurenței.

(2) Rapoartele prin care se finalizează investigațiile menționate la alin. (1) sunt supuse analizei Plenului Consiliului Concurenței.

SECȚIUNEA a 4-a

Solicitarea de informații și luarea declarației

Art. 44. — (1) Potrivit art. 35 din Legea concurenței, în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu inspectorii de concurență pot solicita informațiile și documentele care le sunt necesare indicând temeiul legal, scopul, termenele de transmitere a informațiilor și sancțiunile prevăzute de Legea concurenței.

(2) Documentele transmise Consiliului Concurenței vor fi certificate pentru conformitate de întreprinderea și/sau asociația de întreprinderi căreia i-au fost solicitate.

(3) Întreprinderea și/sau asociația de întreprinderi va/vor identifica, prin adresa de înaintare, motivat, datele și documentele în care consideră că există informații calificate secrete de afaceri sau alte informații confidențiale.

Art. 45. — (1) În scopul îndeplinirii atribuțiilor legale, raportorul poate lua declarații oricărei persoane fizice care consimte la acest lucru.

(2) Înainte de declarație, persoana în cauză va fi încunoștințată de intenția de a se înregistra sau consemna declarația, fiind indicate totodată temeiul juridic, scopul acesteia, precum și faptul că declarația este dată în mod voluntar.

(3) Declarația va fi consemnată în scris sau înregistrată, o copie fiind furnizată și persoanei care a dat respectiva declarație. Dacă este cazul, se va stabili un termen în care persoana să poată comunica orice corectură care trebuie făcută în explicațiile date în cadrul declarației.

SECȚIUNEA a 5-a

Exercitarea puterilor de inspecție

Art. 46. — (1) Inspectorii de concurență, cu excepția debutanților, sunt abilitați să efectueze inspecții în temeiul art. 36 alin. (1) și art. 37 din Legea concurenței și pot proceda la efectuarea de inspecții conform ordinului emis de către președintele Consiliului Concurenței și, atunci când este cazul, a încheierii judecătorești date prin încheiere judecătorească.

(2) Ordinul președintelui Consiliului Concurenței, respectiv cererea de autorizare judiciară au la bază nota întocmită de raportor în care sunt prezentate indiciile referitoare la posibilitatea descoperirii de documente sau informații necesare realizării investigațiilor.

Art. 47. — (1) O copie a ordinului președintelui Consiliului Concurenței de investigație împreună cu copia certificată a ordinului de inspecție și, atunci când este cazul, a încheierii judecătorești vor fi înmânate de inspectorii de concurență abilitați întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției ori, după caz, persoanei fizice la domiciliul căreia are loc inspecția.

(2) Inspectorii de concurență au obligația de a se legitima înainte de începerea propriu-zisă a inspecției.

Art. 48. — (1) Inspecțiile care nu necesită autorizare judiciară se desfășoară în timpul programului obișnuit de lucru în

prezența reprezentantului întreprinderii ori asociației de întreprinderi inspectate sau a persoanei desemnate de către acesta. În lipsa unui program de lucru prestabilit sau în situația unui program de lucru zilnic mai mic de 8 ore, inspecția se va efectua în intervalul orar 8,00—18,00.

(2) Inspecția nu poate continua în afara programului de lucru sau a intervalului orar menționat decât cu acordul scris al reprezentantului întreprinderii ori asociației de întreprinderi inspectate sau a persoanei desemnate de către acesta.

Art. 49. — În realizarea inspecției, inspectorii de concurență pot solicita asistență din partea Poliției. Solicitarea de asistență poate interveni anterior inspecției în condițiile în care există indicii privind o posibilă opoziție la inspecție sau pe parcursul acesteia.

Art. 50. — Întreprinderea sau asociația de întreprinderi poate fi asistată pe parcursul inspecției de avocatul său. Consultarea acestuia poate avea loc și prin telefon. Cu toate acestea, prezența avocatului nu este obligatorie, lipsa sa neputând constitui motiv de amânare a începerii sau continuării inspecției.

Art. 51. — (1) Inspectorii de concurență au dreptul de a intra în orice spațiu, pe orice teren și în orice mijloc de transport aparținând întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției și de a inspecta conținutul fiecărui loc de depozitare a documentelor.

(2) Inspectorii de concurență au dreptul de a examina orice documente, registre, acte financiar-contabile, precum și orice alte evidențe legate de activitatea întreprinderii, indiferent de locul în care sunt depozitate și de suportul fizic sau electronic pe care sunt păstrate, și de a obține copii sau extrase după acestea.

Art. 52. — Întreprinderea sau asociația de întreprinderi inspectată are următoarele obligații:

a) să permită inspectorilor de concurență, fără întârziere, începerea și derularea inspecției;

b) să faciliteze, pe întreaga durată a inspecției, accesul la toate documentele și informațiile necesare îndeplinirii misiunii inspectorilor de concurență;

c) să furnizeze într-o formă completă documentele, informațiile, înregistrările și evidențele solicitate, precum și orice lămuriri necesare, fără a putea opune caracterul confidențial.

Art. 53. — (1) Comunicările dintre întreprinderea sau asociația de întreprinderi inspectată și avocatul său, realizate în scopul și în interesul exercitării dreptului la apărare, nu pot fi ridicate sau folosite ca probă în cadrul procedurilor desfășurate de Consiliul Concurenței.

(2) Pot beneficia de confidențialitatea comunicărilor dintre avocat și clientul său și documentele pregătitoare întocmite de întreprinderea sau asociația de întreprinderi inspectată în scopul și interesul exercitării dreptului la apărare, în condițiile prevăzute la art. 36 alin. (8) din Legea concurenței.

(3) Dovada încadrării unui document în categoria menționată revine întreprinderii sau asociației de întreprinderi inspectate. În situația în care întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi nu prezintă dovezi suficiente în susținerea caracterului protejat al unei comunicări, inspectorii de concurență care efectuează inspecția vor sigila și vor ridica comunicarea respectivă în dublu exemplar. Un exemplar sigilat va fi depus la instanța de contencios administrativ competentă, în măsura în care întreprinderea atacă decizia președintelui Consiliului Concurenței, luată potrivit prevederilor art. 36 alin. (10) din Legea concurenței.

(4) În procesul-verbal de constatare și inventariere încheiat la finalizarea inspecției se va stabili termenul în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi trebuie să transmită autorității de concurență probele și explicațiile de natură a demonstra caracterul protejat al comunicărilor cu avocatul.

(5) Președintele Consiliului Concurenței va decide de urgență, pe baza probelor prezentate, dacă documentul respectiv poate beneficia de confidențialitatea comunicărilor dintre avocat și clientul său potrivit legii.

Art. 54. — (1) Inspectorii de concurență pot solicita reprezentanților sau membrilor personalului întreprinderii ori asociației de întreprinderi supuse inspecției explicații referitoare la fapte și documente care au legătură cu obiectul inspecției și pot consemna sau înregistra explicațiile respective, o copie fiind furnizată întreprinderii sau asociației de întreprinderi inspectate.

(2) În cazul în care s-au cerut explicații unui membru al personalului întreprinderii sau asociației de întreprinderi care nu este sau nu era autorizat de întreprindere ori de asociația de întreprinderi să dea explicații în numele acesteia, în procesul-verbal de constatare și inventariere încheiat la finalizarea inspecției se va stabili un termen până la care întreprinderea sau asociația de întreprinderi poate să rectifice, să modifice sau să completeze explicațiile date de membrul personalului. Rectificările, modificările sau completările se adaugă la răspunsurile consemnate sau înregistrate potrivit prevederilor art. 36 alin. (1) lit. c) din Legea concurenței.

Art. 55. — (1) Activitatea de inspecție nu se limitează la documentele clasice, putând fi verificate și ridicate orice informații stocate/arhivate în mediul electronic.

(2) Inspectarea echipamentelor electronice de calcul, de comunicații, echipamentelor și/sau mediilor de stocare/arhivare se va realiza în prezența reprezentantului întreprinderii/asociației de întreprinderi sau a persoanei desemnate de către acesta.

(3) Activitatea de verificare a informațiilor stocate în mediul electronic se efectuează prin accesul la echipamentul vizat, cu previzualizarea documentelor în format electronic și tipărirea celor selectate.

(4) Pe parcursul inspecției se poate proceda la copierea de date utilizând echipamente și proceduri *forensic*, fără a fi necesară vizualizarea în prealabil a documentelor, în situații precum:

a) volumul mare și/sau complexitatea datelor stocate/arhivate în mediul electronic și/sau numărul/dispersia mare a echipamentelor pe care sunt stocate/arhivate aceste date;

b) constatarea existenței unor date alterate sau a riscului de alterare a datelor stocate în mediul electronic;

c) întreruperea funcționării echipamentelor pe care sunt stocate/arhivate datele în format electronic ar perturba semnificativ activitatea curentă a întreprinderii/asociației de întreprinderi;

d) lipsa personalului care poate asigura accesul la echipamentele vizate;

e) contestarea faptului că un document selectat și tipărit potrivit prevederilor alin. (3) ar proveni din echipamentul întreprinderii/asociației de întreprinderi inspectate.

(5) a) Consiliul Concurenței utilizează în procedurile *forensic* echipamente și software conforme cu standardele acceptate la nivel european, lista acestora fiind prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul regulament.

b) Prin valoare „hash” se înțelege un algoritm matematic aplicat informației digitale cum ar fi fișier, HDD fizic, HDD logic etc. care creează o „amprentă”, respectiv sumă de control, unică pentru acea informație. Deoarece informația digitală nu poate fi modificată fără a modifica și valoarea „hash”, aceasta înseamnă că dacă valoarea „hash” a unui fișier nu s-a modificat, atunci nici fișierul ca atare nu s-a modificat.

c) Prin imagine/copie *forensic* se înțelege o copie „bit-cu-bit” a unui suport informatic cum ar fi HDD fizic, memorie flash, PDA,

card SIM etc., care include și spațiile neutilizate și nealocate. Această copie se realizează cu echipamente și programe specifice prevăzute în anexa nr. 2, care calculează și valoarea „hash” atât pentru suportul copiat, cât și pentru copia obținută.

(6) Ulterior inspecției, copia identică obținută *forensic* și sigilată urmează a fi prelucrată la sediul Consiliului Concurenței, în cadrul Laboratorului forensic, de o echipă de inspectorii de concurență, abilitați cu puteri de inspecție prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, în prezența reprezentanților întreprinderii sau asociației de întreprinderi supuse inspecției. Documentele/fișierele obținute vor fi previzualizate în format electronic, iar documentele selectate de către echipa de inspecție vor fi tipărite în două exemplare. Un exemplar al procesului-verbal încheiat cu această ocazie, precum și o copie a documentelor selectate, cu opisul aferent, vor fi înmânate reprezentanților întreprinderii/asociației de întreprinderi.

Art. 56. — În procesul-verbal de constatare și inventariere încheiat la finalizarea inspecției se va stabili un termen în care întreprinderea sau asociația de întreprinderi să identifice, motivat, documentele sau acele părți ale documentelor în care consideră că există secrete de afaceri sau alte informații confidențiale. Totodată, întreprinderea sau asociația de întreprinderi va transmite și o variantă neconfidențială distinctă a acelor documente sau părți de documente despre care consideră că prezintă secrete de afaceri sau alte informații confidențiale.

Art. 57. — (1) În vederea evitări riscului distrugerii unor documente relevante pentru investigații, inspectorii de concurență vor proceda la aplicarea de sigilii în cadrul inspecțiilor desfășurate de Consiliul Concurenței în situația nefinalizării inspecției în ziua în care aceasta a început, precum și în orice alte situații în care se justifică această măsură.

(2) Întreprinderea sau asociația de întreprinderi inspectată are obligația să asigure integritatea sigiliilor aplicate până la ridicarea acestora de către inspectorii de concurență. În cazul înlăturării sau distrugerii sigiliilor, inspectorii de concurență vor proceda potrivit prevederilor art. 214 din Codul de procedură penală în vederea sesizării organelor de cercetare penală cu privire la săvârșirea infracțiunii de rupere de sigilii prevăzută de art. 243 din Codul penal.

(3) Punerea de sigilii, respectiv ridicarea acestora se consemnează în procese-verbale care vor fi anexate procesului-verbal de constatare și inventariere, încheiat potrivit art. 36 alin. (2) din Legea concurenței.

SECȚIUNEA a 6-a

Audierea

Art. 58. — (1) Președintele Consiliului Concurenței, după primirea raportului de investigație, decide dacă este necesară organizarea de audieri pentru dezbaterile acestuia. Dacă nu este decisă organizarea de audieri, se va solicita părților implicate, la momentul trimiterii raportului de investigație, ca, odată cu transmiterea observațiilor scrise, să comunice dacă doresc ca raportul să fie dezbătut în cadrul unei audieri.

(2) O copie a raportului va fi transmisă spre luare la cunoștință persoanelor supuse investigației, acordându-le acestora un termen de minimum 30 de zile în care să își formuleze observațiile.

(3) Data până la care trebuie trimise observațiile, respectiv data audierii, după caz, sunt fixate de președintele Consiliului Concurenței. În cazuri bine justificate, data audierii poate fi modificată, cu încunoștințarea părților, fără a fi prejudiciate drepturile procedurale ale acestora.

(4) În termen de 3 zile lucrătoare de la stabilirea datei audierii și a formulei de audiere, respectiv în plen sau în comisie, o copie a raportului de investigație, principalele documente care au stat la baza propunerii din raport (anexele la raport), opisul acestora și opisul actelor din dosarul de investigație vor fi înaintate de la Cabinetul președintelui la Secretariatul general în scopul multiplicării și transmiterii acestora, împreună cu programarea datei audierii, către membrii plenului sau ai comisiei, după caz. La solicitarea membrilor plenului sau ai comisiei, Secretariatul general va pune la dispoziția acestora întregul dosar de investigație. Dezbaterile cauzei are loc în cadrul ședinței de audiere. Deliberarea are loc după audiere, iar în situația în care plenul sau comisia consideră necesar pronunțarea poate fi amânată conform termenelor prevăzute în Regulamentul privind desfășurarea audierilor în cadrul Consiliului Concurenței și adoptarea deciziilor, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 789/2011.

(5) Fiecare persoană poate fi audiată separat sau în prezența altor persoane invitate la audiere, ținând seamă de interesul legitim al întreprinderilor ca secretele lor de afaceri și alte informații confidentiale să nu fie divulgate.

(6) Audierile nu sunt publice.

(7) Audierile vor fi înregistrate și, la cerere, înregistrările (transcriptul, atunci când se realizează) sunt puse la dispoziția părților care au participat la ședința de audiere, cu respectarea caracterului confidențial al informațiilor.

SECȚIUNEA a 7-a

Deciziile adoptate de Consiliul Concurenței

Art. 59. — (1) Plenul Consiliului Concurenței adoptă următoarele decizii:

a) decizii privind încălcarea art. 5, 6, 9 și 15 din Legea concurenței, precum și a dispozițiilor art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

b) decizii privind compatibilitatea concentrărilor economice cu mediul concurențial normal, potrivit art. 46 alin. (2) și (4) din Legea concurenței, pe baza propunerii direcției de resort, respectiv a raportorului;

c) decizii de retragere a beneficiului exceptării pentru înțelegerile, deciziile asociațiilor de întreprinderi sau practicile concertate cărora li se aplică prevederile unuia dintre regulamentele europene de exceptare pe categorii, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1/2003;

d) decizii de închidere a investigațiilor potrivit prevederilor art. 42 alin. (2) din Legea concurenței.

(2) În alte cazuri, Plenul Consiliului Concurenței adoptă decizii, după cum urmează:

a) decizii privind măsurile interimare, în temeiul art. 47 din Legea concurenței, ca urmare a propunerilor formulate de raportor și după ascultarea punctelor de vedere ale celor față de care urmează să se adopte măsurile;

b) decizii de acceptare a angajamentelor întreprinderilor, formulate în temeiul art. 46² din Legea concurenței;

c) decizii privind acordarea derogării de la regula instituită la art. 15 alin. (6) din Legea concurenței, potrivit prevederilor art. 15 alin. (8) din aceeași lege, pe baza propunerilor direcției de resort sau, după caz, a raportorului în cazurile când s-a declanșat investigația;

d) decizii prin care se dispun măsuri de restabilire a situației anterioare în materia concentrărilor economice, în condițiile art. 46¹ din Legea concurenței;

e) deciziile prevăzute la art. 53 din aceeași lege, dacă întreprinderea nu s-a conformat unei decizii a Plenului Consiliului Concurenței;

f) decizii de respingere a plângerilor, atunci când cel puțin un membru al comisiei solicită motivat să supună dezbaterii Plenului Consiliului Concurenței propunerea direcției de resort, respectiv a Serviciului carteluri privind soluționarea unei plângeri și plenul hotărăște respingerea plângerii.

Art. 60. — Comisiile Consiliului Concurenței, pe baza propunerilor direcției de resort, ale Serviciului carteluri sau, după caz, ale raportorului, adoptă:

a) decizii de respingere a plângerilor privind o practică anticoncurențială, în condițiile art. 40 alin. (2) din Legea concurenței;

b) decizii de constatare și aplicare a sancțiunilor pentru contravențiile prevăzute la art. 50 lit. a)—c), art. 50¹, art. 51 alin. (1) lit. d) și e) din Legea concurenței;

c) decizii de obligare la plata de amenzi cominatorii, potrivit art. 54 din Legea concurenței;

d) deciziile prevăzute la art. 53 din Legea concurenței, dacă întreprinderea nu s-a conformat unei decizii a comisiei Consiliului Concurenței.

Art. 61. — (1) Președintele Consiliului Concurenței emite, pe baza propunerilor raportorului, decizii privind caracterul protejat al comunicărilor dintre întreprinderi și avocat, în temeiul dispozițiilor art. 36 alin. (10) din Legea concurenței.

(2) Președintele Consiliului Concurenței, la propunerea direcției de resort sau a raportorului, formulată potrivit atribuțiilor prevăzute de prezentul regulament ori ca urmare a analizei realizate de plen sau comisie, emite ordine, după cum urmează:

a) ordine prin care desemnează componența comisiilor Consiliului Concurenței pentru fiecare caz în parte sau prin care pune în aplicare hotărârea plenului de delegare a atribuțiilor prevăzute la art. 20 alin. (4) din Legea concurenței;

b) ordine prin care dispune pornirea de investigații desfășurate în baza legii;

c) ordine prin care dispune efectuarea de inspecții și abilitază cu puteri de inspecție, pentru fiecare caz în parte, inspectorii de concurență;

d) ordine prin care soluționează cererile privind consultarea, precum și obținerea de copii sau extrase ale documentelor, datelor și informațiilor din dosarul cauzei care sunt confidentiale, potrivit art. 44 alin. (4) din Legea concurenței;

e) ordine prin care sunt închise investigații, în condițiile art. 42 alin. (1) din Legea concurenței.

(3) Președintele Consiliului Concurenței emite ordine prin care pune în aplicare, suspendă sau abrogă reglementările adoptate de Consiliul Concurenței.

(4) În realizarea atribuțiilor sale prevăzute de lege și în scopul organizării desfășurării activității autorității de concurență, președintele Consiliului Concurenței emite ordine prin care dispune măsuri sau aplică sancțiuni.

SECȚIUNEA a 8-a

Lucrările Consiliului Concurenței în plen

Art. 62. — (1) În exercitarea atribuțiilor Consiliului Concurenței în plen, se aplică principiul colegialității, potrivit legii.

(2) Plenul se întrunește la solicitarea președintelui, conform unui program periodic, stabilit pentru fiecare lună în avans. Ordinea de zi și materialele aferente vor fi comunicate cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței. În cazurile ce necesită o soluționare urgentă, președintele poate solicita întrunirea plenului în regim de urgență.

(3) La lucrările în plen, cu excepția deliberărilor, pot fi invitați conducătorii direcțiilor implicate și secretarul general.

(4) Lucrările în plen se consemnează în procesul-verbal de ședință, întocmit de persoanele nominalizate de președintele Consiliului Concurenței, care este apoi transcris într-un registru de ședințe în care semnează toți membrii plenului care au participat la ședință. În procesul-verbal de ședință se consemnează cvorumul, desfășurarea lucrărilor, votul, hotărârile adoptate și opiniile separate exprimate, dacă este cazul.

(5) Plenul deliberază și decide valabil în cvorum de 5 membri, dintre care unul trebuie să fie președintele sau reprezentantul său desemnat, vicepreședinte al Consiliului Concurenței.

(6) Deliberările plenului nu sunt publice.

(7) Hotărârile în plen se adoptă cu majoritatea voturilor membrilor acestuia. Fiecare membru dispune de un vot; în caz de paritate de voturi, prevalează soluția votată de președinte.

(8) În cazuri urgente, ce nu suportă amânare, participarea la ședințele de plen a unui membru al plenului care nu este prezent în instituție din motive obiective poate avea loc și prin mijloace de comunicare la distanță care să întrunească condițiile tehnice necesare pentru identificarea celui ce participă, participarea sa efectivă la ședința plenului și retransmiterea în mod continuu a dezbaterilor și deliberărilor, astfel încât să se asigure luarea la cunoștință de către acesta a tuturor aspectelor discutate în cadrul ședinței, și care totodată să garanteze securizarea comunicării.

(9) Deciziile adoptate în plen sau comisii vor fi comunicate însoțite de o adresă de înaintare semnată de președintele Consiliului Concurenței.

SECȚIUNEA a 9-a

Lucrările Consiliului Concurenței în Comisii

Art. 63. — (1) În vederea deliberării și adoptării deciziilor prevăzute de lege, potrivit art. 20 alin. (2) din Legea concurenței, președintele Consiliului Concurenței va desemna o comisie pentru fiecare caz în parte. Comisia va fi formată dintr-un vicepreședinte și 2 consilieri de concurență.

(2) În caz de absență ori de indisponibilitate a unuia dintre membrii comisiei prevăzute la alin. (1), președintele Consiliului Concurenței va stabili, prin ordin, o nouă componență a comisiei respective.

(3) Lucrările comisiei sunt conduse de vicepreședinte, care convoacă fiecare comisie, și se consemnează în procesul-verbal de ședință. Programul deliberărilor, precum și materialele ce vor fi analizate se transmit tuturor membrilor cu cel puțin două zile înainte de întrunirea comisiei.

(4) Comisia se întrunește valabil în prezența celor 3 membri, luând hotărâri cu majoritate de voturi.

(5) Potrivit prevederilor art. 20 alin. (4)¹ din Legea concurenței, exercitarea atribuțiilor prevăzute la art. 20 alin. (4) lit. a) și b) din aceeași lege poate fi delegată unei comisii de soluționare alcătuite din 3 membri ai plenului.

SECȚIUNEA a 10-a

Registrele Consiliului Concurenței

Art. 64 — (1) Principalele registre ale Consiliului Concurenței sunt următoarele:

A. registre de intrare-ieșire și evidență, care asigură interfața Consiliului Concurenței cu terții:

a) Registrul general de intrare și de ieșire a corespondenței;

b) Registrul special, în care se înregistrează plângerile și notificările prevăzute de normele în vigoare;

c) Registrul deciziilor, în care se înregistrează deciziile plenului și ale comisiilor Consiliului Concurenței și se menționează dispozitivul hotărârii luate;

d) Registrul de ordine ale președintelui Consiliului Concurenței, în care se înregistrează ordinele emise;

e) Registrul special de corespondență secretă și confidențială, în care se înregistrează documentele de această natură;

f) Registrul unic de clemență, în care se înregistrează cererile de clemență;

B. registre de evidență internă:

a) Registrul de evidență întocmit la nivelul Cabinetului președintelui, vicepreședinților, consilierilor de concurență, secretariatului general, direcțiilor și Serviciului carteluri din cadrul Consiliului Concurenței;

b) Registrul de ședință, în care se consemnează lucrările Plenului Consiliului Concurenței;

c) Registrul de arhivă;

d) alte registre necesare desfășurării activității Consiliului Concurenței, înființate prin ordin al președintelui.

(2) Consiliul Concurenței se consideră legal investit cu soluționarea unei cereri, plângeri, sesizări sau cu analiza unei notificări la data înregistrării acesteia la registratura generală a Consiliului Concurenței, la sediul central din București.

(3) Stabilirea rubricilor registrelor prevăzute la alin. (1) lit. A se face în funcție de natura lucrărilor evidențiate, la propunerea Secretariatului general, și se aprobă de către președinte.

(4) Modul de utilizare și de arhivare a registrelor se stabilește de către secretarul general.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 65. — (1) Inspectorilor de concurență din cadrul Consiliului Concurenței li se aplică dispozițiile referitoare la incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute în legislația aplicabilă funcției publice și funcționarilor publici și în Legea concurenței. În acest sens, inspectorii de concurență din cadrul Consiliului Concurenței care au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la întreprinderi sau asociații de întreprinderi nu pot să își desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanță de specialitate acestora timp de 3 ani după încetarea ocupării funcției în cadrul Consiliului Concurenței.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) trebuie să se abțină de la participarea la investigarea cazurilor în care au un interes direct sau indirect, având obligația de a-l informa pe șeful ierarhic superior și pe președinte, după caz, despre această situație.

(3) Persoanelor care ocupă funcții publice generale în cadrul Consiliului Concurenței le sunt aplicabile dispozițiile referitoare la incompatibilități și interdicții din legislația referitoare la funcția publică și funcționarii publici.

Art. 66. — (1) Legitimația de serviciu este documentul oficial care atestă calitatea de angajat în activitate la Consiliul Concurenței și va fi folosită în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

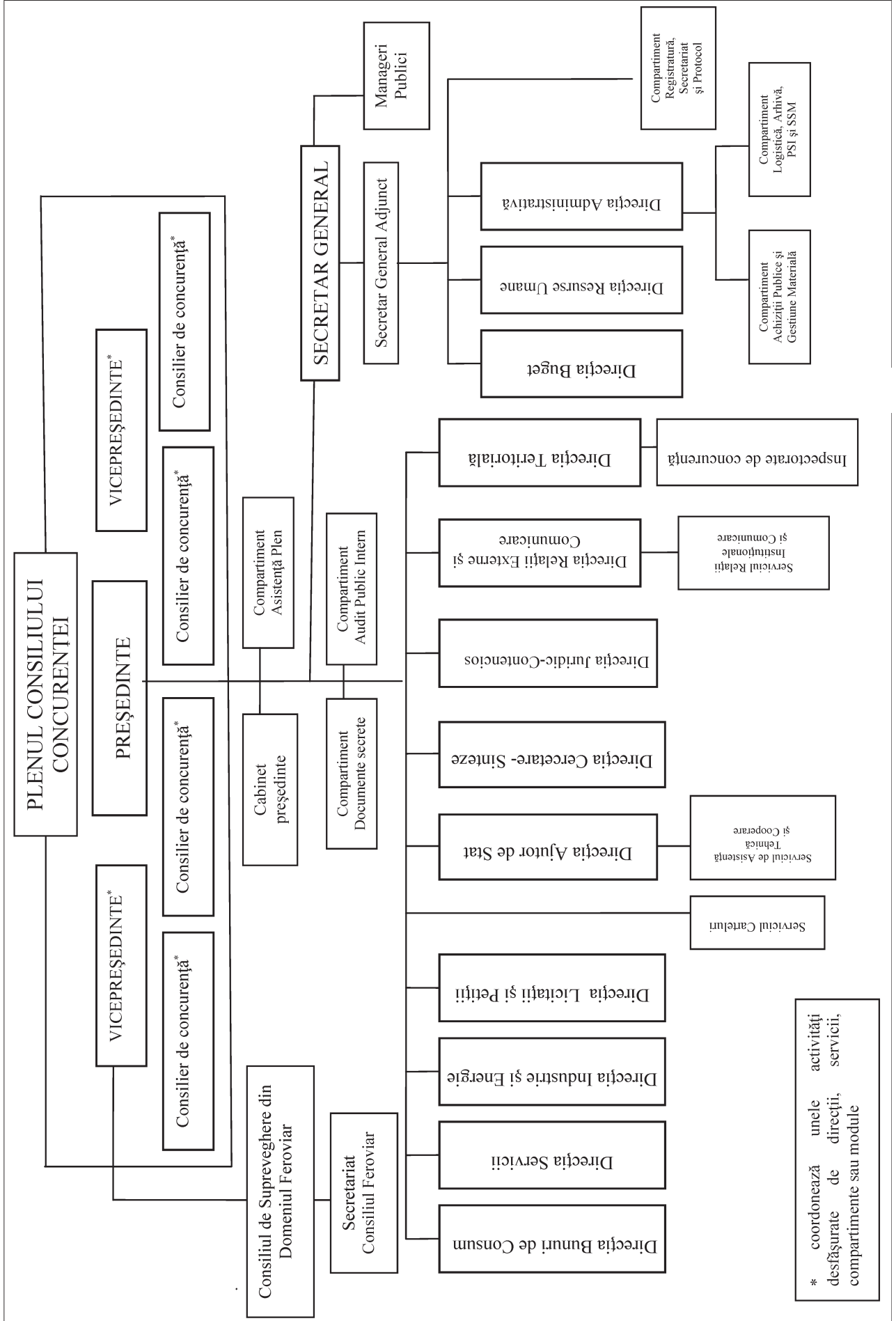
(2) Legitimația de serviciu nu este transmisibilă.

(3) Modelul legitimației de serviciu, precum și cromatica acesteia sunt prezentate în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul regulament.

(4) Pierderea sau sustragerea legitimației de serviciu se aduce la cunoștința președintelui Consiliului Concurenței în prima zi lucrătoare de la producerea evenimentului, iar, în caz de nerecuperare, în termen de 5 zile va fi declarată nulă prin publicitatea în presă, precizându-se numărul și numele titularului.

ORGANIGRAMA CONSILIULUI CONCURRENTEI

Numărul de posturi = 352

* coordonează unele activități desfășurate de direcții, servicii, compartimente sau module

1) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

LISTA
de echipamente și software necesare în cadrul procedurilor forensic

Lista echipamentelor și programelor software utilizate în investigații

Echipamente/Software	Denumire
Echipamente care să asigure duplicarea și restaurarea datelor de pe un PC, laptop sau notebook nedeschis (fără să fie nevoie de nume și parolă utilizator)	LinkMASter, RoadMASter, EnCase Portable sau echivalente
Echipament care să asigure protecția hardware la scriere pe HDD de tip IDE, S-ATA și P-ATA	Serial-ATA DriveLock Kit USB/1394B sau echivalent
Programe software pentru realizarea și analizarea informațiilor existente pe o imagine copie de HDD	Forensic ToolKit, EnCase sau echivalent

ANEXA Nr. 3
la regulament

Art. 1. — Legitimația de serviciu este alcătuită din două componente, respectiv legitimația propriu-zisă și ecusonul metalic, având descrierea și conținutul de mai jos:

a) documentul de legitimare: un card din material plastic, de culoare albă, în formă dreptunghiulară, cu dimensiunile de 5,5 cm x 8,5 cm. În partea de sus a legitimației sunt înscrise unele sub altele, cu majuscule, următoarele cuvinte: „ROMÂNIA”, „CONSILIUL CONCURENȚEI” și „LEGITIMAȚIE”. În partea dreaptă a legitimației se imprimă în culori sigla Consiliului Concurenței, iar în stânga, stema României și însemnul tricolorului. Sub cuvântul „LEGITIMAȚIE” se înscriu numărul legitimației și data eliberării ei. Dedesubt, în partea dreaptă a legitimației, un chenar dreptunghiular conține fotografia color a titularului, cu dimensiunea de 2 cm x 2,5 cm, iar în partea stângă sunt menționate unele sub altele: numele, prenumele, codul numeric personal și funcția titularului. Imediat sub datele de identificare ale titularului legitimația va purta ștampila și

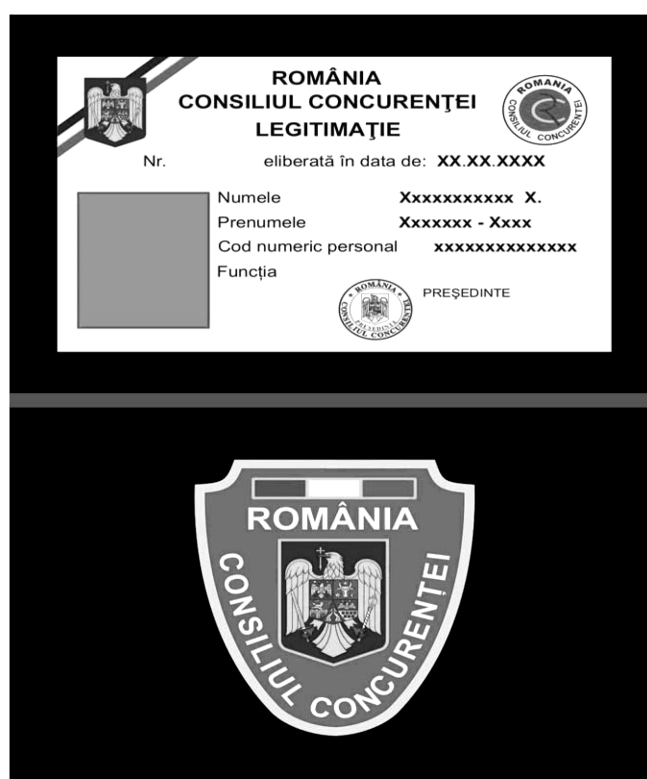
semnătura președintelui Consiliului Concurenței aflat în funcție la data emiterii legitimației;

b) ecusonul metalic are forma unui scut în exterior, alcătuit din metal cu acoperire electrochimică, de culoare indigo. Ecusonul este încadrat de un cadran auriu și pe el sunt imprimate cu litere de culoare albă: în partea de sus, cuvântul „ROMÂNIA”, având deasupra tricolorul, în mijloc stema României în culori, iar în partea de jos, de la stânga la dreapta ecusonului cuvintele „CONSILIUL CONCURENȚEI”;

c) legitimația și ecusonul metalic sunt susținute într-un portlegitimație din piele naturală de culoare neagră, cu dimensiunile de 15,5 cm x 10,5 cm, prevăzut cu un buzunar transparent pentru legitimație, ecusonul metalic fiind îngropat în partea inferioară a portlegitimației.

Art. 2. — Modelul legitimației de serviciu și al ecusonului, precum și cromatica acestora sunt prezentate în figura reproducă în facsimil, care face parte integrantă din prezenta anexă.

FIGURA

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE privind aprobarea Registrului public al auditorilor financiari din România

În temeiul prevederilor:

— art. 6 alin. (3) și art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 69 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011, având în vedere Procesul-verbal nr. 736 din 27 ianuarie 2012 privind consultarea electronică a membrilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România hotărăște:

Art. 1. — Se aprobă Registrul public al auditorilor financiari din România, conform anexei*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 27 ianuarie 2012.
Nr. 2.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 594760